

E-8

868

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΕΡΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΥΣ ΠΟΛΥΣ

Η. ΠΑΡΣΣΕΒΑ, Ι. ΠΟΠΙΝΙΝΑ,
Σ. ΔΗΜΗΤΡΙΕΦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Α. ΚΟΚΙΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗ „ΚΟΜΚΟΝΙΣΤ“ ΡΟΣΤΟΦ-ΔΟΝ 1981

E-8

868

ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗ ΜΑΘΗΤΗ
ΤΗ Ι-ης ΒΑΘΜΙΔΑΣ

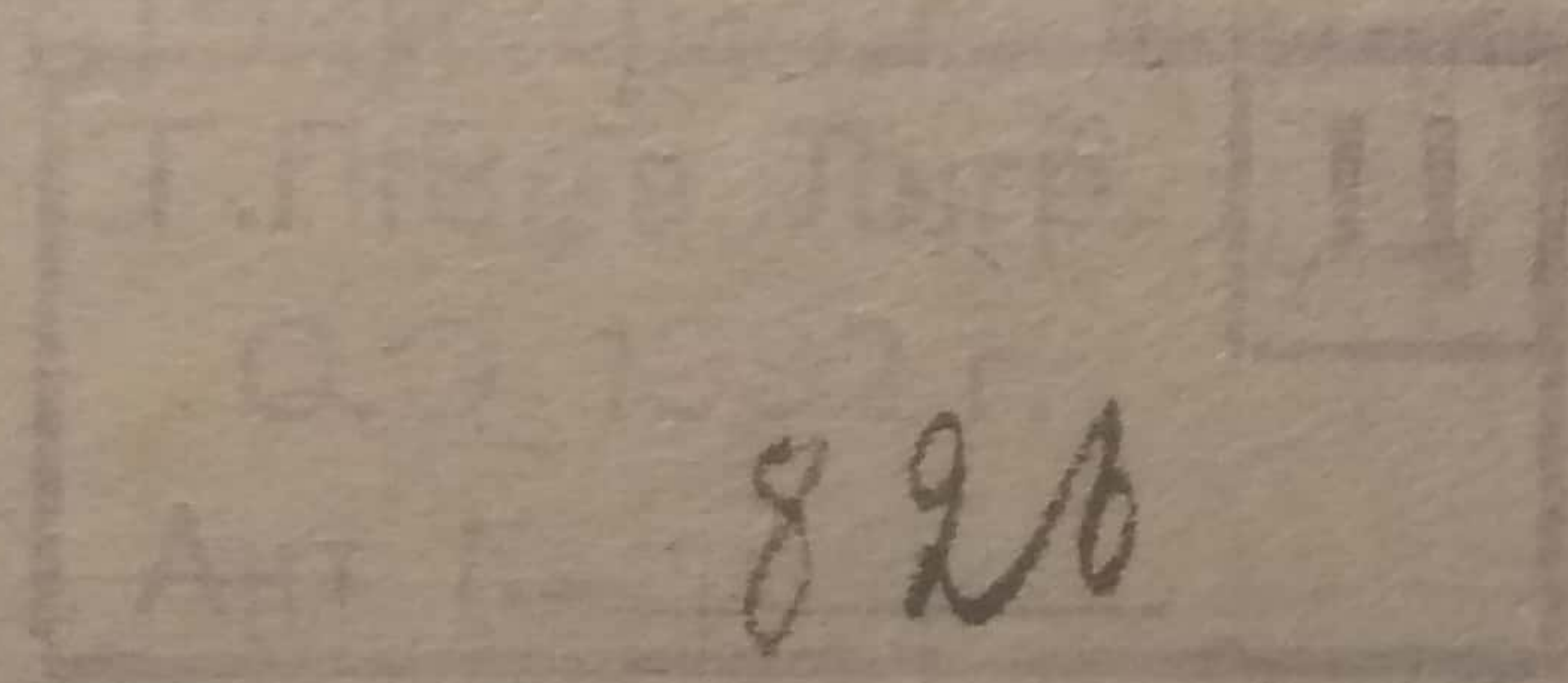

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΕΡΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΥΣ ΠΟΛΥΣ

Μ. Παρσσεβα, Ι. Ποπλννα, Σ. Δμιτριοφ.

Μετάφρασι. τι ΚΟΚΙΝΥ Α.

ΕΚΔΟΣΙ ΤΥ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931.

М. БАРШЕВА, И. БОБИНИНА, С. ДМИТРИЕВ.

**Рассказы о
полярных странах**

Перевод. А. КОКИНОС

ИЗДАНИЕ „КОММУНИСТИС“
РОСТОВ-ДОН 1931 год.

Технический редактор ЕРифриади

сдана наб. 27/x 31 г. сдана печ. 31/x 31 г.
--

Упол крайлит № 4348 Б 6.—125x176 Заказ № 601 Тираж 3000
Типография Греческого изд. „Коммунистис“

Ι ΣΤΡΑΤΙΑ ΣΟΝ ΒΟΡΙΟΝ ΠΟΛΟΝ

Ο ΡΟΒΕΡΤΟΝ ΠΙΡΙ

Πολα κερν κανις κεπόρνεν να πάι ίσαμε τος, πόλυσ, νιά το Βόριον, νιά το Νότιον.

Πολι εδοκίμαζαν να διαθένε ανάμεσα ασα πάγυς, αμαν εκλόσκυσαν οπισ πυαλεμεν, αλ πα οπισ κςά κεγίριζαν.

Σα 1909 τι χρονίας ο αμερίκανον ο θαλασινον Ροβέρτος Πίρι εδοκίμασεν να πάι ίσαμε τον πόλον.

Με το παπορ „Ρυζβέλτ“ έρθεν ίσαμε το θόριον μέρος τι Αμερικis το ακροτίριον Σσεριταν. Ατο απεφάσικσεν να ςσιμαζ. Να πάι ταρχάλια ςον πόλον κεγίνυτον, τςζίνκι εςύμοσεν ο ςσιμονκον κε ίςτμε τον πόλον επέμνεν 850 χιλιόμετρα κιάλο. Απέραντον οκεανος όλεν γομάτον παγύρια.

Το παπορ έφεραν-ατο ςαίκον μέρος όπου κεπόρναν να γλίνατο τα παγύρια κε ερχίνεσαν ναποφορτόνατο.

Πρῶτα-πρῶτα, εκατίθασαν τα σκιλία. Με τρανον
χαρὰν αὐτὰ ἐτρέχαν κ' ἐτριλάνκεθον, ντο εκατίθον κσαν
παν εἰν γιν ἱστερα ἀσα 18 ἡμερον μόνιν 50 παπο ρ.

Ἰστερα ἐστίθασαν σον γιᾶλον τα κιοφτέδες τι θαλα-
σινυ τι λεονταρι κε τι φόκις, πετροκάρβονον, καζ, σπέρτον
κε, κιᾶλα πυρτία βαρέα κε ντο ἶχαν φόβον ἀσο γιανκυν.
Το παπορ πα καλά καλά ἐπλίσαν κέβγισαν γιὰ νὰ ζύνε
αὐτο ἀπαν.

Ἀρτυκ ἐρχίνεσεν το βαριν το σσίμαζμαν. Ἀν κε
ἐσαν δινὰτα παγοσίας, πυ ἐβγεναν ἱσαμε 50 βαθμοῦς, κε
ἀγρία τιπία οἱ ἄνθρωποι ἶχαν τιν ἱαν-ατυν κε ὅσον
ἐπόρναν ἐφρόντιζαν νὰ ἐφτάνε τιν ζοῖν-ατυν αἶκον πυ
νὰ μι στεναχορέφκυνταν.

Καθένας ἐπίνεν τέκινυ δουλίαν. Ἀλ ἐχτιζαν λαφρα
κε γαίμκα σάνκας, ἀλ ἐγόςσεθον αὐτο σα σάνκας τα σκι-
λία κε οντες ἐφόταζεν ο φένκον ἐπέγναν ἐλάσκουσιν γιὰ
νὰ ἐλέπνε, τα μερόυδες ντο ἰν ολόερα-τυν κε νὰ περύ-
νὰτα σον χάρτιν:

Εσκιμόσκες ἐραφταν γυνένια λόματᾶ γιὰ τολτς: ἀλ
εμαέρεθον, ἐπλιναν, ἐσιίριζαν το παπορ, ἐφάιζαν τα
σκιλία, ἐδέδαζαν βιδλία κι αετς πα ἐπέρανεν ο κερων.
Το Νέον ἔτος ὅλι χαρεμεν ἐπέραςαν-αὐτο με καλον
φασποτ.

Κι ἄμα κε σον κόντυρον ἀπες ἐφάνθεν πος χαραζ
ι ἀνατολι, ο Πίρι ἐρχίνεσεν νὰ χαζιρναλέφκετε γιὰ τιν
στράταν.

Ἀπεφάσικσεν νὰ ἐφτάι αετς. Ἐνόσο τὰ παγοσίας
ἐσαν δινὰτα—30 40 βαθμοῦς, κε ο πάγον ἐσκέπαζαν
ὅλεν τον οκεανον, ἐπρεπεν νὰ πάνε με το ποδαρ κατς-

φθίαν τον πόλον, κε να κοβαλυν με τα ρσκιλία τιν αναφαγαν κε τα λόματα ντο θεχρέρσκυσαν:

Σέναν μίναν απες να κοπιάζνε να εφτάνε τον πόλον κε ίστερα όσον επορυν ογλίγορα να κλόςκυνταν οπισ ρο παπορ.

Πρότι μαρτι ο Πίρι εκσέθεν ριν ρτρατίαν. Με τατον επίγαν 23 ανθρωπ. Ι αλ επέμναν ρο παπορ νάναμένε τιν έλαν τι ριντροφίον-ατυν. Σάνκας επέραν 19, ρσκιλία 133.

Ι ρτράτα έτον άγρεν. Ανθρωπ κε ρσκιλία εκυράυσαν ασο νένκαζμαν, επυαλέφκυσαν. Κάπυ-κάπυ ο πάγον έτον ίσον, αλυ πα εστιθάυτον τυμπία-τυμπία ασα τσακομένα τα παγύρια ντεντόναν ρέναν ράλο. Κιατότε ρέπρεπεν να τσαντσαρέδνε ατυ ρα τυμπία με τα ράνκας κε τα πυρτία ρο φοδερον ριν παγορίαν κε ρον αέραν.

Άμαν το κριότερον εμπόδιον έσαν τα ρσκίζματα για τα χαραμάδες απαν ρον πάγον.

Κάποτε-κάποτε, αριν φυρτόναν, ο πάγον εκατέρπανεν, κεγίνυσαν πλατέα ρσκίζματα, πυ εκράτναν κάμπορα χιλιόμετρα. Επιδι ο πάγον ίρρεν πάχο ρ ρ 30 μέτρα, ατο το κατάρπαζμαν εκλύθανεν ατο αίκον τρίκξιμον λες κεςι ερίρκυσαν εντάμαν πολα κανόνια. Τα ρσκίζματα επόρναν να εφένυσαν όπυ θελτε αναχάπαρα. Μίαν ο πάγον εμυριάεν ρο γιαν τι καλίδι με τα παγύρια, όπυ απες εκιμάτον ο Πίρι. Τα ρσκίζματα εμπόδιζαν κε εκράτναν τον Πίρι κάμπορα ιμέρας, ενο έπρεπεν να ογλιγορι.

Επρεπεν νάναμεν ίραμε να έρτε απαν το ρσκίζμαν για ίραμε να ρσκεπάετε αρον πάγον, πυ να εν ατόρον παρριν, ορτε να κρατι το δάρο ρ

τανθρωπίον κε τα φορτομένα τα ζάνκας. Ο καθιγίτις Μαρβίν —ένας ασι κιριότερος τι στρατέτας εφυρκίστεν οντες επέραναν αζέναν αίκον ρσκιζμαν. Εμπροστα επόρναν να επαθάναν κιάλο τρανα κακα. Οντες θα κλόςκουνταν οπισ κε θα γίνετε θερμία, τα πάγυς θάρχινυν να παν αν κε κα κι ατότες τα ρσκιζματα θα κρατύνατς κε ι αναφαγα ντο επέραν θα τελεν κε ολ επόρναν νάποθάνε ασιν πίναν.

Κάποτε άγρια τιπία εσιντάραζαν τιν έριμον με τα πάγυς, κε δυνατος αέρας ασιν ανατολιν κεφίνενατς να εφταν ποδαρέαν. Εσαν ανανκαζμεν να ρτέκνε κε να χτίζνε τρσατίρια. Τα τρσατίρια ατα επίνχνατα ι ερκιμός. Ατιν έκοφταν με το μασσερ τρανα καρπίτσια ασο ρσιον κε ρτρονκιλοτα εβάλναν-ατα τέναν ραλαπαν αετς, πυ καθαέναν κατ έτον κιάλο ρτενον αςάφχα. Εγίνυτον ρτρονκιλοτον τρσατιρ ασο ρρον. Ετρίπεναν πόρτας κε τó ρρον αποπερς ερίρναν-ατο εκς. Ιςτερνα κάμπος-νοματ έμπεναν ατυπερς ετερρσαλάεδαν ελαφι πόρτια, ετρύποναν τιν πόρταν με το ρσιον κε έφτιναν τιν ρπιρτόφχαν για να πρένε τρσαί, καθεν, για ρρκολατ. Το φαίν-ατυν έτον περιρσότερον το περικαν, διλ. ανατάραγα κρέας, άλιμαν, κε φρύτα, καλα λειμλιαεμένον ρα τενεκέδες. Αφυ έτρογαν νερρκεπάυσαν ζεστα κε εκιμόςαν. Τα ρρκιλία αφυ επέραν το ταιν εκίσαν κυδαριαζμένα ρο ρρον. Οντες έτον τιπι το ρρον αλάι-μαλάι ετρύπονεν ατα.

Ολίγον απολίγον τέναν τιν ράνχαν απο πια ράλο ερτίλνεν οκρσπισ ρο παπορ ο Πίρι όρον ντο ελιγόςταθεν ι αναφαγα. Τα ιςτερνα επέμναν μόνον τέτταρα ρανκας κε 40 αρα καλίτερα τα ρρκιλία.

Με τον Πίρι επέμναν ατόρα πέντε ανθρωπ.
Ο δούλος-ατ ο νέγρον Γάνσον, κε τεσαρ εσκιμός.
Επέγναν ογλιγορτα κε 6 απριλι 1909 τι χρονίας
ολ καλα εκόνεψαν ςον πόλον.

Πός αμα εγρίκσεν ο Πίρι ντο εδρίετε ςον πόλον;
Ατο εγρικύνατο, οντες μετρυν το μεσιμερ πόσον
ιψιλα ςτεκ ο ίλεν απαν ςον ορίζονταν με τιν βοίθιαν
ενος εργαλίυ πυ λέγνατο εκσιντάμιρον.

Επορον χορις λάθος να εδρίκνε, έρθαν μι ςον
πόλον γιά πόσον κιάλο επέμναν.

Σον θόριον πόλον απλύτε οκεανον ςσκεπαζμένον
αςόλια τα μερόθες με παςσιν πλεύμενον πάγον. Ο Πί-
ρι πολα φορας εκρέμιζεν τιν ςόνταν ςα ςσκίζματα τι
πάγυ κε έδρικεν το βάθος τι οκεανυ. Απαν ςον πόλον,
ατο κεπόρεσεν να εφτάι, επιδι ο πάγον ετονε ολόες,
αμαν γιοκ πολα μακρα το βάθος έτονε 2200 μέτρα.

Ολόεν ιμερονηχτ επέμνεν ο Πίρι ςον πόλον κε
επίκεν όλια τα παρατίριςις κε καταμέτριςις.

Εςτίθακσεν έναν κόνον απο κομάτια πάγυ κε
ςσιονι κε εκάρφοσεν ατυ ταμερικανικον τιν παντέραν.
Ιςτερνα έγραπσεν κοντολογις απολογιζμον για τι ςτρατίαν-
ατ, έβαλεν-ατο ςο πυκαλ κε εφόςικσεν-ατο ςον πάγον
ςο γιαν τι παντέρας. Ιςος ι ςιμέα κε το πυκαλ πολα
κερον εβρίυνταν εκι, πυ εφέκεν-ατα ο Πίρι.

Αφυ επίκαν όλια ατα, ερύκσαν να κιμύνταν ςα
ςσονένια τα τςσατίρια, αμαν οματ κέρεραν απαν.

Ολ έσαν πολα ταρασσιγμεν. Τιν ςτράταν, ίςαμε
τον πόλον εδέδανατο καλα, αμαν το πολικον καλ οκερ
εσύμονεν, κε πολα κι πάι ςον πάγον θαρχινυν να φέ-
γυνταν ολόγια λιμνία νερυ κε πλατέα ςσκίζματα.

Θα επορευν άτςσαπα να πάνε σο παπορ γιόκσαμ
όλια-τυν θα χάνταν σο κρίον τιν έριμον;

Ο Πίρι απεφάσιξεν ταρχάλια να κλόσσκετε οκσό-
πισ. Ι εσκιμός πα μόνον ατο ενεμέναν. Εδεςαν τα
ζάνκας, εγόςσεπσαν τα ζσκιλία, κι ολ κομακυτυζ επέραν
το παλεν τι στράταν σο νότον.

Ι στρατία οπισ επίεν κιάλο ογλίγορα: νέα τςσατί-
ρια κέτον ανάνκι να χτίζνε, τςσίνκι εκιμόςαν ζα προ-
τιζνα: Ι στράτα κάμποσον εκαλοπατέθεν ασι σιντροφς
τι Πίρι πεκλόσταν οπισ: τα ζσκιλία πα επιδι εγρίκσαν
πος πάνε σο σπιτ, ογλίγορα κε εςσκενκίλιαν εσίρναν τα
ζάνκας.

Αμαν ασόλεν το κιριότερον εν πυ ο κερων θαμά-
σια εδνόεσεν-ατς: όλεν τον κερων εσαν δυνατα παγοσιας
κε ο πάγον επέμνεν δυνατος κε ολόες. 27 απριλι ο
Πίρι κε ι πέιτε ι σιντροφιατ εγίρτσαν σο „Ρύζδελτ“.

Ατυ ενέμναν τιν άνικσιν. Οντες εδέδαν αδα κι
ακι ι πάγι κε εφάνθεν ι θάλασα λιμνία—λιμνία, εζέ-
σταναν τιν μιχανιν κε το παπορ εκατίθεν ζον νότον.

Εδέδαν κσαν με πολα κίνδινυς το πογαζ το φρα-
ζμένον ασα πάγυς, κε έδγαλαν τι εσκιμόςυς σο γιαλον
τι Γρελανδίας, εκι απόθεν κεκα επέραν-ατς. Ολτς εδό-
χαν πόλικά χάρτα: τυφέκια, χαλκία, μασσέρια, καίκια,
αναφαγαν.

Σεπτεβρίο ο Πίρι εγίρτσεν ζι Νέαν Ιόρκιν κε εκι
το πλίθος επέντεσεν-ατον ενθυσιαζμένα.

Αρ αειτς πα επίγαν ι ανθρωπ σο Βόριον πόλον.

Ι ΣΤΡΑΤΙΑ ΣΟ ΝΟΤΙΟΝ ΠΟΛΟΝ ΡΟΑΛΤ ΑΜΥΝΔΣΕΝ

Σο Νότιον πόλον να πάι κανις εν κιάλο-τςσιατιν.
Εκι κεν θάλασα εςκεπαζμένον με πλεύμενον
πάγον, αλα απέραντον ίπιρος πυ σο τράνος κεν μικρον
αριν Αφστραλίαν.

Το πολικον ι θάλασα τριγιλίζιατο ασόλια τα μερδ-
θες. Ασα ακρογιαλία κατιβεν λορία — λορία χοντρα ο
πάγον. Απέραντα όνκυσ μιριάουνταν ας ατο τον πάγον
κε πλέβνε ςον οκεανον.

Σο Νότιον το πολικον τον ίπιρον κανις κι ζι.
Μόνον τρανα πυλία πινχθίνι έρχυνταν εκι το καλοκερ να
πυλιάζνε τα πυλία-τον.

Σάκρας τι Νότιο Πολικυ ίπιρυ φένυνταν ιπσιλα
ραςσία: ανάμεσα ςατα ίνε κε ιφέστια. Αμαν ι μέσε τι
ίπιρυ, εκι όπυ εν το Νότιον ο πόλος, αλάι μαλάι εν
εςκεπαζμένον απο εόνιον ςσον κε παρυσιαζ απέραντον
ρακαν $1\frac{1}{2}$ χιλιόμετρο σο ίπςος.

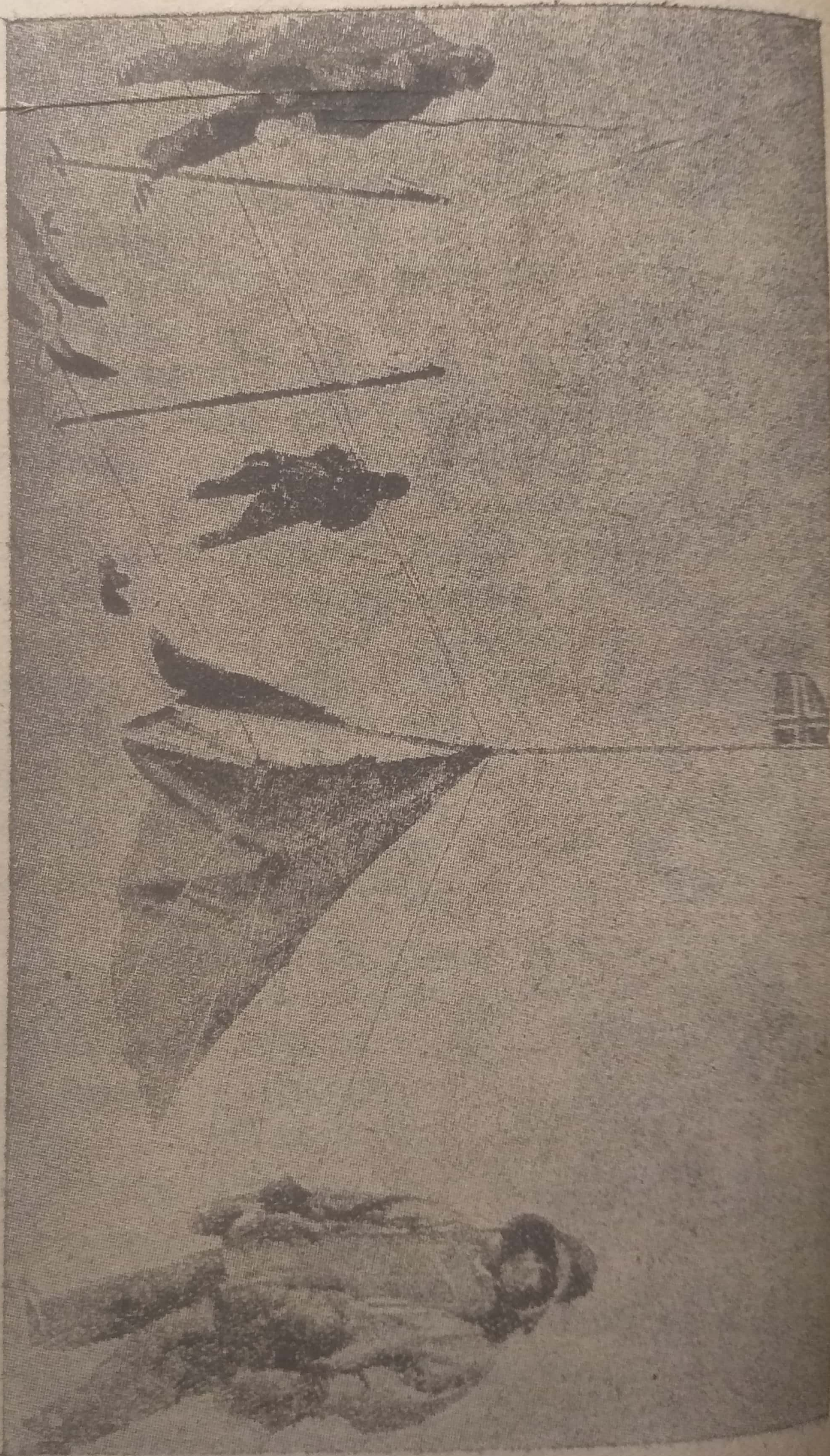
Ο κρίον ντο γίνετε έκι εν απίστεφτον.

Ατο εν απόλεν το κρίον μέρος ςόλεν τον κόζμον.
Ακόμαν κε το καλοκερ οντες φοταζ, ο ίλεν πυ κι
βασιλεβ, εκι εφτάι 50 βαθμυς παγοσίαν. Για να ανιβεν
κανις ατυ σο ρακαν πρεπ να τσαντσαρεβ ςα παγετόνας
ανάμεσα ςε τρανα κόμάτια πάγυ κε ςκίζματα.

Σο Νότιον Πόλον επίεν ςον δεχέδριον τι 1911
τι χρονίας ο νορδighον ο θαλασινον Ροαλτ Αμυνδςεν.

Απαν ςε γαιμ παπορ „Φραμ“ κατάλιλον για το
πλέψισμον ανάμεσα ςα πάγυς, ο Αμυνδςεν έρθεν σο
Νότιον τον ίπιρον κε εκζέβεν ατυ με 7 ςιντρόφςατ,

115 ςκιλία γοςσεματι κε με ζαπάσια αναφαγας για
δίο χρόνια. Απαν ςο πάγον τι γιαλυ εκύρεψαν τοςπιτ
ντο έφεραν όπου απες εκέδαν να ζυν ι ανθρωπ. Κε το
παπορ επίεν ςο Νότιον τιν Αμερικιν για να γιριζ κέρτε
τάλο το καλοκερ.

Ο Αμυνδεν έξιζεν απαν ςον πάγον όλεν τον
ςκιμονκον, κέσιρεν άγρια παγοσίας πυ ενέθεναν ςα 48°.

Σον Σεπτέβριν, οντες έρθεν το νότιον πολικον το
καλοκερ κε εφότακσεν τάβζιστον ι ιμέρα, ο Αμυνδεν
τιναν εκλύθαναν πέντε ςιντρόφιατ εκςέδεν ςιν στρατίαν.
Τα ςκιλία ειςςοκάνιζαν τέσερα φορτομένα ςάνκας.

Πολα κερον επέγναν απαν ςον πάγον όλεν τον
γιαλον κε άντςσακος νοεβρίυ έρθαν ςον ίπιρον. Απατο-
κα αρτοκ έπρεπεν να τσαντσαρέδνε κε να τσοκάνιζνε
τα ςάνκας απαν ςα παγετόνας, κε επέρνιζαν πολα ερια-
στα τα θαθέα τα ςκίζματα, ντο έσαν απο παν ςκε-
παζμένα με ςσον κε έφκολα επόρναν να εκομπύσαν.

Εκςέδαν με τρανα αμιάκια ςε απέραντον ςσониζμέ-
νον κιλαδ, όπου καμίαν υς ατότες κεπάτεσεν ανθρωπι
ποδαρ. Ο κερον έτον γαλίνια κε έχτρια κε εδοίθενεν τι
στρατέτας.

14 δεκεβρίυ ι νορβιγι έφτασαν ςον πόλον. Εκι έδα-
λαν τςσατιρ όπου απαν εκάρφωσαν το νορβιγικον τιν παν-
τέραν κε ςο τςσατιρ απες εφέκαν γράμαν με κοντολογις
περιγραφιν όλεν τι στρατίας.

Τάλο τιν ιμέραν ολ εκλόσταν οπισ κε 25 καλανταρι
ολ ςα καλά-τυν έρθαν ςο γιαλον τι οκεάνυ. Ιςτερα απο
κάμποςον κερον έρθεν επέρανατς το παπορ „Φραμ“.

Ετιχεν πυ μετα έναν μίναν ιςτερα αςον Αμυνδεν
ςον Νότιον πόλον έφτασεν αςάλο μέρος τι γιαλο κε

άλο στράταν ο ανήκλον ο θαλασινον Ροβέρτος Σκοτ τίναν εκλύθαναν τεσαρ σιντροφ. Ατιν έσαν βέθει προς πρότι θα παν σο Νότιον πόλον κε πόσον εθαμάγαν-ατο, οντες ίδαν εκι το τσσατιρ με το νορβεγικον τιν παντέραν.

Σο γιριζμον ι άνκλι επέθαναν ασιν πίναν κε ας άγρεν το ρσονοτεν τιν τιπιν.

Τα κορμία-τον εβρέθαν σο καπλαεμένον ασο ρσον το τσσατιρ κε ρι Σκοτ ριν καρδιάν εβρέθεν το ιμερολόγιον όπου νιχου τριχου ιστοριζ για το άκλερον τιν στρα-τίαν. Το ιμερολόγιον τελεν με αίκα λόγια:

„18 μαρτι. Τα πυαλίας-εμυν κρατυν κε πάνε.

Οπρε ολόεν ιμέραν αέρας εφίσανεν καρρσίεμυν με ταίκον δίναμιν πυ κρái κεγίνυτον να ενύνιζαμε να πά-με εμπροστα. Αλο κρái τακατ κε πέμνε-μας. Ολια τα δάχτιλα σο δεκρσεν το ποδάριμ επάγοσαν.

22 μαρτι. Το υραγαν εκρακολουθα. Τιθεν κέχομε να χυλίμας. Αναφχα επέμνε-μας για έναν ιμέραν. Ερ-μορσέν το τέλος.

25 μαρτι. Το τσατιρ ετρώπορεν το ρσον. Κεπορο άλο να γράφο. Παρακαλο, ικετέβο υκυνος να φροντίζνε για τορπίτιανυς-εμυν, πυ επέμναν ρι Ανκλίαν“.

Το ταγμαν πυ εστάλθεν ριν απαντιν τι Σκοτ, έβρεν σο ρρσινιζμένον τιν κιλάδαν το τσσατιρ κε απες σο τσσατιρ τρι-νοματυς αποθαμεντις: τον καπιταν Σκοτ κε δι νοματις ριντρόφρατ.

Ο Σκοτ εκάθυτον ακυμπιζμένος σο τιρεκ τι τσσα-τιρι, κα ι ριντρόφιατ εκίσαν ρα τρσουβάλια για το χίμι-ζμαν. Ασο ιμερολόγιον τι Σκοτ έμαθαν προς ο τέταρτον ο ριντρόφορ-ατ κιάλο εμπροστα οντες εκατίθενεν ασο

Ι εκσπετίτσια τι Σκότ ζον παγετόναν πυ κατιβεν
αζιν κζιραν τι Ανταρκτίδας.

ραχαν ετςάκοσεν το κιφάλνατ ςον πάγον κε επέθανεν κε
τι πεμπτονος επάγοσαν τα ςςέρια κε τα ποδάρια κε κε-
πόρνεν να επορπάτνεν.

Αεις επέθαναν ατιν ι πέντε ανθρωπ, πυ εθέλεσαν
να εκσερεδνυν ταπόμαχρον το Πολικον τον ίπιρον.

Μόνον τολμιρι αφταπαρνιζμεν ανθρωπ παν ςαίκα
αδιάδατα μερόθες τι γις, κε κινδινέθνε να χάνε τιν ςοιν-
ατυν, για να πλυτένε-μας με γνόςις.

ΤΑ ΕΠΙΤΙΧΙΑΣ ΤΟΝ ΣΟΒΕΤΙΚΟΝ, ΠΑΓΟΘΡΑΦΣΤΟΝ ΚΕ ΤΙ ΔΕΡΟΠΛΟΙΑΣ

Ο όλεθρον τι ιταλικν τριρζζαπλι „Ιταλία“.

Καλομιναν 1928 τι χρονίας αςο Σβαλπαρτ
επέτακσεν το τριρζζαπλ „Ιταλία“ κε επέγνεν ςο
Βόριον πόλον. Ατο ι εκςπετίτςια ερματόθεν ςιν Ιταλίαν
με τιν αρχιγίαν τι Νοπίλε. Σο τριρζζαπλ απαν έςαν
16 ανθρωπ.

23 τι καλομινα το τριρζζαπλ „Ιταλία εκοβάλεςεν
τανθρωπς ςα άγνωστον. . .

25 καλομινα, ταπαδαμερ τιν ιμέραν, ίςτερα αςο
ίδαν τον πόλον ανθρωπ πυ έςαν απαν ςο τριρζζαπλ, τα
εφιμερίδας ςόλια τα τοπς έγραψαν: „Ο Νοπίλε εν απαν
ςον Βόριον πόλον“. Ιςτερα ας έναν κιάλο ιμέραν τα
εφιμερίδας ιδοπίεςαν τα εκατομίρια ταναγνόςας-ατυν,
πος το ράδιο τι τριρζζαπλι „Ιταλία“ αναχάπαρ ετύ-
λοςεν. Πύ κεκα εδρίετε το τριρζζαπλ εέντον μιστίριον.

„Πύ εν ο Νοπίλε; Πύ εν το τριρζζαπλ „Ιταλία“;—
ερόταναν τα εφιμερίδας.

Νιά μετά έναν ιμέραν, νιά μετά δύο, νιά μετά έναν εβδομάδαν τα εφιμερίδας επόρεσαν να μεταδίδονε τιδεν ςι αναγνώστας.

Ι ανισιχία για τιν τίχιν 16 ανθρωπίον κάθαν ιμέραν ετρανίνεν.

17 κερασινυ, „ο Γερων Ροαλτ“ όπος έλεεν τον Αμυν-τσεν ι Νορβιγία, εντάμαν με τον γάλον αεροπόρον Γιλπο κε τον Νορβιγον Διτριχσέν πυ έτον με τατόναν ςάλα τα στρατίας-ατ επέταχσεν κεπίεν ναραεθ το χαμένον τιν εκσπετίτςιαν τι Νοπίλε.

Σο λιμαν τι παλευ νορβιγιку πολιτίας Πέργεν έτον άπιρον πλίθος.

— Ζίτο τεμέτερον ο Αμυνδσεν, — εκύιζεν το πλίθος.

Ι όρα 7^{1/2} το βράδον το ιδροπλάνον „Λαταμ“ εκσόθεν κε εχοβλάεπσεν ςον βοραν... κε ι Νορβιγία εμάργοσεν.

Ο Αμυνδσεν-ατς εέντον καιπ.

Ιστερα αςα τέσερα ιμέρας το ςοδετικον ο παγο-θράφστες. „Κράσιν“ εσύμονεν ςο λιμαν τι Πέργεν. Επέγνεν ναραεθ το χαμένον τιν εκσπετίτςιαν τι Νοπίλε κε ςο Πέργεν επέρνεν ζαπάςια πετροκάρδονον.

Προτυ ακόμαν ο „Κράσιν“ να ςτεκ ςο λιμαν, ανθρωπ αςα κάτερα, αςα καίκια, αςα γιάχτας εβάλναν ια ςσέρια-τυν άμον ρύπορ κε εκύιζαν:

— Σόστε τον Αμυνδσεν!

Σα δρόμια τι Πέργεν οπισ ςι νάφτας τι „Κράσιν“ έτρεχαν ι νορβεγι ι μαθιτε, εδγάλναν τα καπέλα-τυν κε εκύιζαν:

— Σόστε τον Αμυνδσέν-εμυν!

Ἡ πολιτία ἐρόστεσεν. Ἡ πολιτία ἐρόστεσεν ἐφτιλά-
κxέν αxο νύνιζμαν για τον „Γερὸν Ροαλτ“. Κε μόνον
ἡ πολιτία γιοκ, ἀλα ὅλεν ὁ κόσμος πυ δεβαζ, αxόλια
τάκρας τι γιx ἀνιπόμονα ἐράεξαν χαπάρια για τον χα-
μένον τον Αμυνδxεν. Αμαν χαπάρια κέρχουσαν.

Οταν ἱxτερα αxα δύο ἡμέρας ὁ „Κράxιν“ αφυ ἐφόρ-
τοxεν το καρδον, ἐφέκεν το λιμαν Περγεν, ἡ ἀνθροπ αxα
καίχια θλιμένα ἐκύιζαν ἀποπιx xον παγοθράφxτεν.

— Γυρταρέπxτεν τεμέτερον τον Ροαλτ! Σόxτε τον
Αμυνδxεν!

Ατυ xιν λαλίαν ἀπεx ἔτον ἀλιθινον πόνος, xοxτον
πιχρον ἀπελπιxία ὅλεν τι τόπυ.

Ολόχριxον νίχταν ἐβγένεν ὁ „Κράxιν“ xο xαχτα-
ροτο-πράxινον τον οκεανον. Αxο ζεβρεν το πλεβρον τι
παπορι ἔτον νερον, ἐριμος υρανος, αxο δεκxεν-τα ἱxτερνα
τα πέτραx τι ἱπιρυ κε ἀνάμεxα xατα ἀντxσακ ἐφένυxαν
ὅxον ἓναν τxίμπλαν τα πxαράδικα τα καλίβια.

Αδακα ὁ „Κράxιν“ ἱxτερνον φοραν ἐπαρέδινεν
τον πιλότον. Εμπροxτα ἔτον οκεανος. Τιν νίχταν xο
πλεβρον τι „Κράxιν“ ἐxύμοxαν τα πανοκάικα τι πxα-
ραδον.

Ἡ πxαράδες με το φυρτυνοxκαλ ἐκxέξαν ἀπαν xο
παπορ. Εxαν τρι-νοματ: Εβγαλαν τα πετxένια με τα
φαρδέα τα γίρυx τα καπέλα αxα κιφάλια-τυν, κε ἓνας
ἀπατυνυx ἱπεν’

— Θέλομε τον Αμυνδxεν. Σόxτια-τόναν για τεμαx!
Ἱπανατx, ποx θα ἐφτάνε ὅλια ντο ἐβγένε αxα xxέ-
ρια-τυν, για να ἐβρίκνατον.

Ἱxτερνα ἡ πxαράδες ἐκατίξαν xα καίχια κε πολλα κερον
υx το „Κράxιν“ ἐρχουσαν λαλίας: „Αμυνδxεν: Αμυνδxεν!

Ο „Κράσιν επίγεν στον βοραν κε 25 κερασινου
εδέβεν τον Πολικον κίκλον

Ασα 25 κερασινου χιστερνα ανθρωπ απαν σο „Κρα-
σιν,, έλεπαν απαν σα κιφάλια-τυν τον ιλεν, πυ κεβασί-
λεβεν, όλια τα ιμέρας πυ εκράτεσεν ι στρατία τι παγο-
θράφστε.

Ντο να εγέντον ατςζάπσαν το τιριζζάπλ, «Ιτα-
λία» όπου απαν ο Νοπίλε έφτασεν στον πόλον;

Εςσκεπάεν απο πάγον κερχίνεσεν να κατιβεν απαν
σα παγύρια. Ατότες έναν μέρος τι καμάντας με τον
Νοπίλε ερύκσεν στον πάγον. Σίτια ερύζναν ο ιταλον Πο-
μέλο εσκοτόθεν ι αλ εγεραλαέφταν κε εχτιπέθαν.

Αμα ελάφρινεν το τιριζζαπλ επέτακσεν κσαν.

Απαν επέμναν εκς ανθρωπ. Οπος ίπεν ιστερνα ο
Νοπίλε, μετα ίκος λεπτα ίστερα ασο ερύκσεν ι γόντολα
σιν ανατολιν μερέαν, στον ορίζονταν εφάνθεν μάδρον κα-
πνος. Το τιριζζαπλ εκάεν, κε κανις ας εκινυς πεπέμναν
απαν κεγυρταρέφτεν.

Σο παγυρ, όπου απαν ερύκσαν ο Νοπίλε κε ι σίν-
τρόφιατ ερχίνεσεν ι ζοι. Πρότα απόλα έθαπσαν τον
εσκοτομένον Πομέλον. Εκατίθασαν-ατον αφκα σο παγυρ,
απες σο νερον.

30 καλομινα ασιν γρόπαν τι Νοπίλε εχορίαν τρι:
ο σνιδον Μαλγρεν κε δύο ιταλι ο Τζάπι κε ο Μαριάνο.
Επίγαν απαν στον πάγον με τομύτια να εφτάνε σο Σςπί-
τςπεργεν.

Σατα ανάμεσα ο ραδίστον ασιν γρόπαν τι Νοπίλε
ενοπίαζεν να εφτάι το ραδιο-απαρατ να δουλεθ. Τα ιστερνα
σόλια τα μερόθες επέτακσαν τα καλέζματα για τι βοίθιαν.

Ατα εγρίκσενατα σο Σεβεροτθίνσκι κράι τι σοβετικό σι-
δέζμυ ένας ραδιολυπίτελ τα ίδια κε σάλα κράτι. Απαν
αφκα εέντον πελνιν το μέρος, πυ εβρίσαν. Σαράεμαν-
ατυν εστάλθαν παπόρια κε ιδροπλάνα.

Ο σνιδον αεροπόρον Λυντπεργ εκατόρθωσεν να εβρικ
το μέρος τι αβαρίας κε να φερ το Νοπίλε απαν σε
ιταλικον παπορ.

Πύ εβρίονταν ο Μαλγρεν ο Τζάπι κε ο Μαριάνο
επέμνεν άγνωστον.

ΤΑ ΠΟΔΑΡΕΑΣ ΤΙ ΘΑΝΑΤΥ

Ασον πάγον απαν εσχύτον άγρεν το κιφαλ τι Μα-
ριάνο. Με θανατικον μαθιν ιχραν με μάδρα κύφα μάγλα
εχίτον σο παχυροτον το ταφιν.

Ανάμεσα ασα τσεριζμένα τα λόματατ έσπριζεν το
παγομένον το πετριν τι γοναττατ, κε τα ποδάριατ σα
δρεγμένα, τριπεμένα, κάποτε, χοντρα ορτάρια έσαν σκο-
μένα απαν.

Οντες εκατίθενεν το σσερ τι Μαριάνο ερύζνεν απαν
σε κυτιν τενεκες.

Τα τενεκέδες έσαν τα ιστερνα, ντο επέμναν ασο
ανθρωπινον τον πολιτιζμον για τι δι ανθρωπς.

Εχίνος πυ με τα σσέριατ εκύιζεν σον αέραν έτον
ο Τζάπι. Εχίνος πíos εκίτον κε αρχος αρχος εγίριζεν
το κιφάλνατ πυ αν έλεπενατον κανις ενετριςσίανεν έλε-
γαν-ατον Μαριάνο.

Ο Τζάπι επίνεν κατ μαραφέτια με τα τενεκέδες
κε τα σκινία κε ετίμαζεν τυζάκια για τι τσίνοϋς. Νιά ο
ένας νιά ο άλλος ενδιμύσαν πότε σο ιστερνον την φοραν

επίασαν σα δίχτια τσίνον. Τα τσίνοσ κε τα τρανα τα πολικα τα πυλία οριαστα επέταναν ολόερα ρον πάγον.

Δι ανθρωπ εξίναν απαν ρον πάγον. Το παγυρ εκοθαλίυτον αν κε κα ρον οκεανον ανάμεσα σε χιλιάδες μικρα κε τρανα. Ανθρωπ απαν ρον πάγον έλεπαν απσιλα ατελίοτον αποθαμένον υρανον κε κίτρινον ίλεν, πυ εκρίφκυτον μόνον ατότες οντες εσσκεπαζεν τον κόσμον ι δίσα. Ατότε ο Μαριάνο έλεπεν ριν δίσαν απες μρδρον τιν ισρκιαν τι ριντροφιατ Τζάπι κε ο Τζάπι με τρανα κόπυς εχόριζεν ρο γιάνατ άμον καπνον τιν ισρκιαν τι Μαριάνο.

Ο κόσμον έτον γομάτον δίσαν κε γαλίνιν κε ριν γαλίνιν απες εγενύσαν λαλίας τα οπία ο Μαριάνο έλεσεν ποδαρέας τι θανάτω.

— Τζάπι, ακυς;

— Τύλοσον, Μαριάνο. Πρεπ ναφυκρύμες κέρτε-μι άρκον.

— Τζάπι ακύο λαλίας.

— Ινε ασο κατάσπαζμαν τι πάγυ, Μαριάνο.

— Νε, κατασπαν ο πάγον κε όνταν αλάι-μαλάι θα κρεμίετε, ατότε θα έρτε ο θάνατον.

— Ο θάνατον;

Ο Τζάπι ριν δίσαν ιλιάεθεν το ρσερ τι ριντροφιατ επίανεν ατο κε ανατριςσιαγμένα ριτα εφίνενατο.

Το ρσερ έτον κρίον, εγλιαστερον, χορις ροιν κε φοθερον όπος οντες εγρικα κανις τον θάνατον.

— Μαριάνο, ρίυρα αραέδνε-μας.

— Ολεν το ίδιον... κι θα εδρίκνε-μας, τςσίνκι ακύο πως έρτε ο θάνατον.

Ιστερνα ι διος πα ετόλοναν. Αμαν το τύλομαν
έτον άγρεν. Σο τύλομαν απες εγενίουςαν λαλίας, τα οπία
έπρεπεν να τςσαιζνε κε καπατέδνατα με τατινέτερον τιν
λαλίαν. Κε γιατατο εκαλάτσεβαν.

— Ντό λες, Τζάπι, ο Πιατζις επίκεν τιθεν;

— Κι κσέρο.

— Ισος, το ράδιο τι Πιατζι έκσανατο σο „Τςσίτα
τι Μιλάνο“. Πός εθαρις, Τζάπι;

— Κι κσέρο.

— Ισος ο Νοπίλε κε ολ ι αλ εγλίτοσαν. Ντο λες,
Τζάπι.

— Κι κσέρο.

Κε κσαν ετόλοναν κε ι δίος. Ολόερα-τυν έτον δίσα.
Κέτονε νια υρανός κε νια οκεανός. Ετόν μόνον γαλα-
τιαρ, άσπρον βάθος ολόερα-τυν. Ο Τζάπι εδοκίμαζεν
να κιμάτε. Εκίτον σέναν κοματ γεργαν ντο εμίριακσαν
απο παν ασιν μέσεν με τον Μαριάνο. Ο Τζάπι εκίτον
σεκινυ το κοματ, απαν σο γιαν. Εκιμάτον. Σ'όνιρον-ατ
έλεπεν μικρόν σκιλόπον. Εγνόρτσεν-ατο. Ετόν ι Τιτίν-
νκα. Ο Νοπίλε επέρεν τιν Τιτίνκαν σον πόλον.

Το σκιλόπον εκάθυτον απαν σο τιριτζάπλ πυ
επέτανεν.

Τιν ιμέραν, οντες εγέντονε „ατο“ ατε πρότεσα ελάν-
κεπσεν, σον πάγον, όντες ερώκσεν ασο καταστραμένον τιν
γόντολαν τι «Ιταλίας»- Ι Τιτίνκα έτρεσσεν κε εγέλανε
με τα ιλάζματα. Το σκιλόπον εζίνεν σο λάγερ απαν
σον πάγον εντάμαν με τανθροπς.

Ατόρα πα έλεπεν τιν Τιτίνκαν ο Τζάπι.

Ελιεσεν τα κσέριατ, μικρον κε ζεστον πλάζμαν.

Ιστερα ι Τιτίνκα ερχίνεσεν να τρανιν, να γίνετε
κιάλο τρανον κε τρανον, να φυσκον.

— Τιτίνκα!—εχύιζεν ο Τζάπι με λαλίαν, πυ κε
τον ίδιον έρχυτον κσένον.

Κε το ρσκιλιν εγίνυτον άσπρον ρασσιν, κε το ρα-
σσιν έλιςσεν τά ρσέρια τι Τζάπι το ρασσιν εσύμονεν! Το
ρασσιν έτον ασον πάγον κε εγνέφιζεν ασον κρίον. Ο πά-
γον έκειεν τιν ράσσαν.

Ο Τζάπι ένικσεν το μάτιατ κε ίδεν, πως ι δίσα
ολίγον εσίρθεν. Ολόγερα καλα εφένυσαν τα στραφτυλοτα
κεριφας τι τοροσίον *) κε ανάμεσα-τυν τα μάδρα τα
λιμνία κε τριφερον περυζες το ρσον πυ ελίυτον. Εδία-
τινιάεν, όντες έκσεν ρο γιάνατ τι λολίαν ντο ετεκσίνεδεν.

— Μαριάνο!

Ετέρνεν τον ρίντραφον-άτ. Ο Μαριάνο έτον μαδισ.

Εκοπίαζεν να ρκον το κιφάλνατ κε, χορις τακατ
ένιεν το στόμαν. Ερέχχυτον, εσιντσάκονεν-ατον κε ασο
στόμαν-ατ έτρεκσεν θολον, νερον. Το νερον ντο έρχο-
τον ασο στόμαν-ατ, εκσίουτον απαν ρα λόματατ κε τα
λόματατ εσσκεπάυσαν με παγυρένεν καπυκ.

Ο Τζάπι εντόκεν ρο ρσερ τι Μαριάνο κε ετεκσι-
νέφτεν.

— Μαριάνο, γιατί εφτας αετς; Ντέπαθες Μαριάνο;

Ο Τζάπι έλεπεν μόνον τα κσανθα τα γένια κε τα
κσανθα τα μυστάκια τι Μαριάνο, κε ρο βάθος τι προ-
σοπί-ατ απλα γερανέα ανθρωπινα ομάτια. Κε με τομά-
τια ο Μαριάνο ίπεν:

— Φαιν!

---

* Τρανον κοματ παγυρ

Ο Τζάπι έσκοzen τάσπρον τιν τενεκεν, εγόμοzen
ατο απο παν αζον πάγον ζζον κε έφερεν-ατο ζο ζτό-
μαν τι Μαριάνο.

—Φα!

Ο Μαριάνο έφαγεν το ζζον κε κζαν έστρεπzen
νερον. Ερέχκυτον κε ετρόμαζεν, ζίτια εκλίδονεν τομά-
τιατ, πυ ετέρνεν τάροζτον ο κίτρινον ο ίλεν, οντεζ εφέ-
νυτον ζον υρανον, άμα εταυτέφκυτον ι δίζα.

Ο Μαριάνο ένικzen το ζτόμαν κε εθέλεzen κατ να
λεί. Ο Τζάπι ελάνκεπzen ζιν κορφιν τι τοροζ.

—Τζάπι, Τζάπι! —επυζζτίριζεν ο Μαριάνο.

Ο Τζάπι απο παν αζιν κορφιν τι τοροζ
έζκονεν τα ζζέριατ ιπζιλα.

—Ντό ίδεζ Τζάπι;

—Αερόπλανον, πετα αερόπλανον! Πετα για να
γλιτον εμέναν κε εζέναν. Ακόμαν θα ζόμε, Μαριάνο!
Ολεν τιν ζοιμ θαγαπόζε. Για πάντα θα ίμεζ φιλ. Ακυζ
Μαριάνο; Εγρικαζ ντο λέγοζε;

— Δάθοζ θα ειζζ. Ο υρανον εν ιέφκερον κε
κιαχύο το προπέλερ!

—Ατο επιδι εζι κίζε ομάλια, κε το αερόπλανον
εν πολα μακρα. Αν επόρνεζ κε ζκυζ! Μαριάνο, αγαπι-
μένε Μαριάνο, ζκυ κε κίικζον με τα ζζέρια! Ατότεζ
κιάλο αγλίγορα θα ελέπνεμαζ!

—Κεπορο. Κέχο τακατ να ζκύμε. Νεζζέλι
κατ ελέπζ;

—Νε, ελέπο, ελέπο!

—Τζάπι, εγο πα ακύο το ζοεζον τι προπελερ
απο μακρα.

—Εγο ελέπο κιάλο! Ελέπο δύο αερόπλανα!

—Δίο αερόπλανα! Πετυν κε έρχυνταν σεμας,

— Τζάπι, νευζζέλι έρχυνταν σεμας;

Ο Τζάπι δεν κέλεεν

—Τζάπι, ακυς; Αροτο: τα αερόπλανα σεμας
ερχυνταν;

Ο Τζάπι κεδίνεν τςσοαπ

—Τζάπι!

Λαλία κεδγεν.

—Τζάπι, Τζάπι, Τζάπι! Ε, ντό ελεπς; Γιατί
ετύλονες; Κλες, Τζάπι; Κλες γιόκσαμ γελας, Τζάπι;
Γιοκ, πεί γιατί κλες;

Ο Τζάπι έκλεεν κε κεδίνεν τςσοαπ τον Μαριάνο.

Ο Μαριάνο κερότανεν. Ετύλονεν κε ένιεν το μά-
τιατ, κε έλεπεν ιπσιλα-ιπσιλα τρανον κύρον υρανον, όπου
έπλεβεν ο ίλεν. Ο ίλεν ετίφλονεν κε ο Μαριάνο,
εκλίδονεν-ατα, κε εγρίκανεν σα καπύκια-τυν να πέζνε
τα κίτρινα τάχτίνας.

Κε ακόμαν κάμποσα φορας εφένυσαν στον υρανον
απο μακρα τα αερόπλανα, ντο επέταναν σακρογιαλ τι
Βοριο-ανατολικις γις, κε κάθαν φοραν πυ εγίνυσαν καί-
πια, χορις να ελέπνε τανθρώπς, απαν στον πάγον, ο
Τζάπι άλο κέκλεεν, αλα ετύλονεν, χορις να τερι τον
Μαριάνο.

Τα τσίγια έσαν πονιρα κε κέρύζναν σα τυζάκια
ντι εκύρεπςεν απαν στον πάγον με τα ςςέριατ ο Τζάπι
Ο Τζάπι έτροεν ςσον, ο Μαριάνο αμαν άλο κεθέλ
νεν-ιτο.

Είαν ο Μαριάνο επυςστίρτςεν τον Τζάπι;

—Πος εγρικας εσι εςεν, Τζάπι, θα ςις ακόμαν;

—Έέλο να ςο!

—Εγώ κι θέλω να ζο, Τζάπι, εγώ αποθάνω κε
ετέκο.

Οντες θαποθάνο, εσι πίσον όλια για να επορις κέ-
ζις. Εσι ίκε δυνατος κε γαίμς, Τζάπι. Εσι θα εφτανς
σιν γιν, θα εδρικς ανθρωπς κε θα λέςατς, πύ εδρίυνταν
ο Νόπιλε κε αλ. Ατότε υλτς θα γυρταρέδνε. Θα χερε-
τας για τεμέναν τα χόματα τι Ιταλίας κε τοσπιτιανουσ-
μ. Τζάπι, εγρίκςες ντο ίπασε;

—Συς, Μαριάνο!

Κ'ι δίος πα ετύλοναν.

Ο Τζάπι εκίτον απαν σο βραγμένον το κοματ τι
γεργαν', με κλιδομένα τομάτια κε εκοπίαζεν να κιμάτε
Απες σο νυν-ατ έλεεν: «Αφυ κεπορο να κρατο εγο
εμέναν με το φαιν, πρεπ να κιρύμε οσον επορο πα-
ραπαν. Ο ίπνον δυναμον τον οργανιζμον. Πρεπ να ζο
θέλο να ζο!»

Εθαρις εφυκράτον ατος ατόναν. κέ εστόςσεθεν ντάγνον εν
κατάστασιατ. Με φτιλάχιζμαν εστόςσεθεν ατος ατον:
όλια μι ίνε εν τάκσι;

Κεν φόδος να ίνετε αίκος όπος εέντον ο Μαριάνο;

Ετέρεσεν τον σίντροφον-ατ. Ο Μαριάνο εκίτον κε
λάφρα ετινιάυτον. Αναγυλίαζμαν, βασανιστικον αναγυ-
λίαζμαν θετζέριζεν τιν γύλαν-ατ.

Ο Τζάπι εσπάλτζεν τομάτιατ. Απαν σο κιφάλνατ
ετςαίικσεν ο τσίνον κε επέτακσεν.

Ο Τζάπι εσκόθεν κελάνκεπσεν!

—Ταναθεματιζμένον! Κεκάτςεν πιλια!

Εσσίτσεν σίτια έστεκεν. Ντο εν ακίνο-λιδ γιόγαμ....

Απαν γιοκ τα λίβια αίκα κίνε. Τα λιβια κι εσχί-
ζνε πιν αέραν με τα βίντια ντο χτιζ ο άνθρωον.

Ο Τζάπι έλεπεν σιν δίσαν | απες, πυ έρχυτον ά-
μον μαθιν τυδαρ ασο νότον κε τι δίσιν, αερόπλανον.

Ταερόπλανον εκσέθεν ασιν δίσαν κε επέτανεν ίσα
σον Τζάπι. Ι δίσα έτρεσσεν αποπισ σο αερόπλανον, ι δί-
σα έφτανεν-ατο, εφολιάζεν-ατο κεπακι κσαν εφίνενα-το.
Ο Τζάπι ελάνχεπσεν σιν κορφιν τι τορος.

Ελάιζεν τα παντέρας πυ εχαζιρλάνεπσεν μακόμαν
ατότες, οντες ίδεν απομακρα τα αερόπλانا πυ επέτα-
ναν όλεν τάκρογιαλ τι Βοριο-ανατολικις γις κε εδεδέ-
ναν ασο γιάν-ατυν χορις να ελέπνατς.

— Αερόπλανον, Μαριάνο, σκυ! Αερόπλανον ες-
κέρτε! Λατάρτσον, Μαριάνο!

Ο Τζάπι αμεν αγράνθρωπος εχόρεδεν απαν σον
πάγον, επίνεν, τςσαρχάδες με τα παντέρας, εχορολάνχε-
θεν, έτρεσσεν σον τόπον-ατ, ογλιγορτα εκάθυτον, ριτα
εσχύτον, κε χορις να στεκ, εκύιζεν τον Μαριανο:

— Λατάρτσον, να ελέπνε-μας! Λατάρτσον, λάιζ
κσον τα σσέριας! Αχα παντέρα, να!

Εσιρεν-ατον παντέραν. Ο Μαριάνο εχόςσεπσεν το
ιστερνον τιν δίναμιν-ατ, εδοκίμασεν να σχύτε κε λαι-
το σσέρνατ.

Ο Τζάπι λες εσι εκατςσίρεπσέν-ατο. Ελάχμαζεν.

Εκσεν τι λαλίαν τι Μαριάνο. Ι λαλία έρχυτον
αποφκα χάπυ κε τον Τζάπι εφένυτον, πος ι λαλία έρτε
ασιν αδισον. Ο Μαριάνο ίπεν:

— Εγω Τζάπι, κι πιστέδο νιά εσεν, νιά εμεν.
Λετς κι γίνετε. Ατο αερόπλανον κεν, Τζάπι πέςκα κα,
πέςκα κα κε τύλοςον. Εγω ογρίγορα θαποθάνο...

Εσι θα εφτάντς σιν γιν κε θαπομεντς με τιν πςσιν.

Αμαν ατο αερόπλανον κεν. Εγω κι πιστέδο.

ΤΑ ΚΟΚΙΝΑ ΤΑΣΤΡΙΑ

Τρία δίντια έσκιζαν τον αέραν. Αεροπόρον ο Τεσυχνάδσκis επίνεν απαν τον Τζάπι κε τον Μαριάνο χίρους. Αφκα σο μέρος τι τραυ κε μάδρυ μηχανis εκοκίνιζαν δύο περίεργα κε ανεγρίκιστα άστρια.

Ο Μαριάνο έλεπεν τάστρια. Ο Μαριάνο έκσερνεν, προς εάσπρον τον υρανον τι ατελίοτυ τι ιμέρας άστρια κίνε. Κε ο Μαριάνο έκσερεν προς επαρίδεν, τα κόκινα τάστρια, προς τάστρια εφάνθαν-ατον τον υρανον σιμίον ντο θαποθαν.

Κε ο Τζάπι ίδεν τα κόκινα τάστρια. Τάστρια επέταναν απάνατ. Κε ενθιμέθεν τιν ζοιν, κε τα φενόμενα πυ έσαν εκι σιν γιν, όπου ιν ι ανθρωπ, τα πολεμς κε τα κράτι. Ατος εγρίκσεν ατο.

Ο Τζάπι εκύιζεν κε ελάνκεθεν. Ιστερνα έρθεν κεπέμνεν. Εκρέμσεν τα σσέριατ.

— Τζάπι;

— Μαριάνο;

— Τζάπι, ελα συμα.

— Εστα Μαριάνο. Θα τερο, πύ παι ταερόπλανον;

— Τζάπι, δεν πα κέτονε. Αερόπλανον κέτονε!

— Ετονε! Εγo ελέπατο ακόμαν. Εκλόστεν οπισ.

Ερθεν ίσαμε αδα κε παι οπισ σιν δίσιν. Θα πετα κε έρτε κε θά σιρμας φαιν. Θα γυρταρέδμας. Εγo ίδα τα κόκινα τάστρια.

— Τα κόκινα τάστρια ίδεσατα σόνιρος. Εγo πα ίδα τα κόκινα τάστρια. Ιδα-τα τον υρανον κε εγρίκσα, προς θαποθάνο.

— Τιδεν κι κοψτ ο νύσις, Μαριάνο. Τα κόκινα τάστρια ίνε τάστρια τι πολςσεδικίον. Ταερόπλανον έτον

ασιν Ρωσίαν. Ντο επόρνευ να επίνεν αόα; Εγώ εμ ει Ρωσίαν. Ι ρως έχνε τα πολιτίας Χαπάροβσκι κε Βλατι-
βοστοκ. Εγώ εμ σο Χαπαροβσκ κε σο Βλατιβοστοκ. Εγώ
ατότες καμίαν κενόνιζα προς εγώ κεσι θα θασανίομες
απαν σα πάγους. Ατότες κέκσερασε ακόμαν. Ατότες κέ-
κσερα ακόμαν τον Νοπίλε κε σιν Ιταλίαν κέσαν ακόμαν
τιριζζάπλια.

Ο Μαριάνο γιαδάεσια εκύιζεν τον Τζάπι. Εκίνο;
εσύμοσεν εκλίστεν κα σο κιφάλνατ κεκα κε ο Μαριάνο
ίπενατον:

— Τιθεν κέτον!

Ο Τζαπι ενεστένακσεν. Εγρίκσεν προς ομότια πρεπ
να έςς ατ'ς σατόναν. Ατότες επεμάκρινεν ασον Μαριάνο,
έσκοσεν αν έναν κοματ μυσσαμπαν, πυ εφίλαταν ίσαμε
ατότες κε με το κοφτερον το μέρος τι τενεκες ερχί-
νεσεν να κοφτ τιν μυσσαμπαν σε στενα κομάτια.

— Ντέφτας Τζαπι;

— Κόφτο τιν μυσσαμπαν. Ασα κομάτιαθι θεφτά-
γο γράματα, με τα οπία θα γράφο κάμποσα λόγια απαν
σον πάγον.

— Ερχίνεσες να παλαλύσει!

— Εσι τιθεν κεγρικας, Μαριάνο. Θα γράφο να
δίγνε-μας φαιν. Ταερόπλανον θα κλόεσκετε κέρτε κε θα
δεβαζ ντο έγγραφσα. Θα είννε-μας φαιν. Θα ελέπσατο
πος θα τρόγομε!

Εκοφτεν τιν μυσσαμπαν σε στενα κομάτια φάρδος
δίο κε τρία δάχτυλα. Οντες εέντανε κάμποσα, ατότες
ερχίνεσεν νεφτάι γράματα κε εταεσιάεσεν ατα απαν σον
πάγον. Για να μι ταυτέδιατα αέρας για να μι χαλάον-

ταν, εγαίμονεν-ατα με κύστια ρσονι, που έσπινκεν πρότα
σα ρσέριατ κε επίνεν-ατο ρσονοκύστια.

Ενεμένεν τιν έλαν τι κόκινον αστερίον.

Ο Μαριάνο κενεμένεν τιδεν. Ο Μαριάνο ενεμένεν
τον θάνατον.

Ο ίλεν εκκύτον ιψίλα ρο νότον. Ετον μεσιμέρτσ.
Ο ίλεν εκλόςκυτον απαν ριν έριμον κε εκατίθενεν ρον
βοραν. Ετον μεσανιχτσ.

Ο Τζάπι έκσερεν προς ετελίοςεν έναν ιμερονιχτ,
ίκοστέςρα όρας απατότε, που τα κόκινα άστρια εφάνθαν
ρο παγοτον τιν έριμον.

Ατότες ο Τζάπι εγρίκσεν, προς όλια ετελέθαν.
Ταερόπλανον οπισ κεκλόςτεν. Κανις κι θα δεβαζ
τα λόγια ντο έγγραφσεν με τα ρτενα τα κοματια τι μυ-
ρσαμπας. Καμίαν ο Τζάπι κι θα επορι να τρούι. Αλο
ο Τζάπι κι θα ρι . . . . .

Ο Μαριάνο έκυεν προς ο Τζάπι εκαταράτον το
παγουρένεν τιν άθισον, ο Τζάπι επροσκάλνεν όλια τα
κακα ρο κιφαλ τι Αρκτικις έθαρις ι Αρκτικι έτον ρον-
τανον πλάζμαν το οπίον με όλεν τιν δίναμιν τι οργα-
νιζμύ-αθε, με το καθέναν κοματόπον το εγο-αθε εμίσα-
νεν τον Φίλιπον Τζάπι.

Αναχάπαρ ελάνκεπσεν κ' εκλόςθενι ερχίνεσεν να
τςσιγνιαεθ τον πάγον κε δινατα εκύιζεν:

— Να ίρε καταραμέντσα, καταραμέντσα, καταρα-
μέντσα!

Εντόνεν με το ποδάρνατ απαν ρο παγουρ, κε το
παγουρ ετρώμαζεν κε ελαίςκυτον. Ο Μαριανο εκύικσεν.

Ο Τζάπι εστάθεν κε ασο φόβον-ατ εκάτσειν κα
σο ρον. Αλο κελατάριζεν. Αλο τιθεν κέλεεν τον Μα-
ριάνο.

Ιε κσαν ι δίοσ εκυαν προς εγενίουςαν τα περίεργα
τα λαλας ράσπρον, το γερανιν, το πράσινον, ταποθαμέ-
νον τιν έριμον τι Πολικισ θάλασας.

Εκυαν προς έτριζεν ι θάλασα με τα πάγυς, εκυαν
προς με τε βοετον εκατέσπαναν τα παγύρια εςσυρσύρι-
ζαν τα τορίσια, εθαρικς κάπιος εκρέμιζαν-ατα κε τέναν
εγεθέενεν απαι ράλο.

Ο Τζάπι εκολόλεθεν να ρκύτε.

Επαρίδεν πριν ασον θάνατον; Κσαν το ίδιον. Κσαν
κόκινα άστρια κι άλο τιθεν. Κε αναχάπαρά ράσπρον το
φοβερον τιν ισιχίαν εκσέθεν έναν βοιν παχπαραζ.

Σιρίνα! Εκύιζεν ι ριρίνα. Κε αχα ντο εκύιζεν:

— Αν-θροπ, πύ ιζ-νε; Αν θρο-π-ι-ι-ι πύ-υ ιζν-
ε-ε-ε;

Ο Τζάπι εκρόθεν κε ίδεν κόκινα άστρια. Τάστρια
εκρεμάουςαν ρα δίο χοντρα τρυπάδες απέραντο μάδρυ
παπορι, πυ ελατάριζεν ρο παγοτον τιν έριμον αψυ ετςά-
κονεν τα παγύρια, ετςσιγνιάεθεν-ατα κε ένιεν οπισ τα
κάμπυς τι πάγυ. Εντόκαν ρον νυν τι Τζάπι τα ιμέρας
ντο έζιζεν ρο ρύρικον τιν πολιτίαν κε εδέδασεν:

— „Κράσιν“!

... Το παπορ εστάθεν. Το παγυρ με τανθροπς
ελατάριζεν εκαν εκατον-εκατον πενίντα μέτρα μακρα ασο
μιτιν τι παγοθράφστε. Το παγυρ όπου απαν έστσκεν ο
άνθρωπον κε έσκονεν τα ρσέριατ ιςεν γίρον το πολα-
πολα δέκα μέτρα.

Σιν κορφιν τι τορὸσι εστεκεν ἄνθρωπος με σκομέ-
να τα ρσέρια, φορεμένος κάμποσα κάτια λόματα, ρστα
κυντύρας.

Ο ἄλος με κοντον πανταλον κε τσεριζμένο ορτά-
ρια εκίτον με σκομένα αν ποδάρια, πυ έβαλεν εν άκ-
ραν τι τορος κε αποκυμπιζμένος ρα ρσέρια εοκίμαζεν
να ρκύτε. Απαν ρον πάγον εκίσαν δύο κομάτι γερανιν
βρεγμένον γεργαν, παντέρας αρα οπία τα δο εγένταν
με τα ρσέρια με κομάτια κε μεταλικά τρύικας κε το
έναν έτον μετακσένεν γερανιν. Απαν ρ γερανιν το
φον έτον κεντεμένον με άσπρα: „Ο πυ κεπόρεσεν να
πετα αιτεντε“.

Δέκα μετρα μακρα αρον Μαριάνο απαν ρον πάγον
εκίτον πανταλον πυ απο μακρα επέρνεν-ατο κανις για
άνθρωπον. Σο γιάναθε αρα μυρσαμπαδένια τα κομάτια
ο Τζάπι έγγραψε τα λόγια; „Βαθέστε-μας με φαι-
στικά“.

Ι ανθρωπ αρο „Κραριν“ ετοπλαέφταν απαν ρο
μιτιν.

— Κιαμ ο τρίτον; — ερότεσεν κάπτιος: — Πύ εν
ο τρίτον;

Ανθρωπ ετέρεσαν τέναν τάλο. Πυδεν κεφένυντον
ο τρίτον. Με τιν φυρτυνό-σκαλαν εκατίθεναν ανθρωπ τι
καμάντας. Σα κανάδας ντο έσαν ανάμεσα ρα παγύρια
έστροναν μακρέα ρανίδια κε αποπαν αρα ρανίδια επέρνι-
κσαν ρον Τζάπι κε Μαριάνο.

Ο νατσάλνικον τι δάχτας Αβγυστος Τιτρίχοδις
Πρέινκοφ έτον ο πρότον, πυ εδόκεν ερότισιν ρον άν-
θρωπον;

— Ο Μαλγρεν;

Ο Τζάπι ελάικσεν το κιφάλνατ κε ίπεν τόνομαν-
ατ. Ιστια με το ρέρνατ έδικσέν τον Μαριάνο πυ εκί-
τον ομαλία κε ερίστεσεν-ατον:

— Ο κομαντορ Μαριάνο;

Ιμπροαπεθαμένος ο Μαριάνο πρότον κε μοναχον
φοραν εχαμογέλασεν. Ιστια πολα κερν έτον μαργο-
μένος.

Ο Μαλγρεν κέτον ρι γρϋπαν τι Μαλγρεν.

Σο ερότεμαν τι νατσάλνικυ τι βάχτας ο Τζάπι
έδικσεν με το ρερ αφκα:

— Επέθανεν!

Για τον Μαριάνο εκοβάλεσαν νασίλκας.

Εβάλαν-ατον απαν κε στοχαστα επέραν-ατον κεπί-
γαν απο παν ασα ρανίδια ντο έβάλαν απαν ρα ρρκί-
ζματα πυ εχόριζαν τα παγύρια.

Ο Μαριάνο εκίτον ριν νασίλκαν κε με τα απλα
γερανέα ομάτιατ ετέρνεν ρον υρανον.

Ι καμάντα με θαμαζμον ετέρναν τον ιμπροφορε-
μένον Μαριάνο. Εχαμογέλασεν, οντες ετριγίλτσαν-ατον
απαν ρο κατάστρομαν.

Με τα γερανέα τομάτιατ έλεγεν.

— Εφχαριστο!

Με τι διαταγιν τι γιατρυ, τον Μαριάνο έφεραν
ρο νοσοκομίον. Σο νοσοκομίον εδύλεδεν ο φέλτσερν

Ανατόλι Ιβάνοβιτς Στςρύκιν.

Τον Τζάπι επρότιναν νασίλκαν. Ελάικσεν το κι-
φάλνατ. Το μάτιατ έστραφταν. Εβάλεν το ρέρνατ
απαν ρομιν τανθροπι, πυ έστεκεν ρο γιαν-ατ, κε εριαστα
επορπάτεσεν απο παν ασον πάγον, στοχαστα επέρνικσεν
απο παν ασα ρανίδια ντεκίσαν απαν ρα ρρκίζματα κε

αετς πα εσύμοσεν ςιν φυρτυνό-ςκαλαν τι παπορι. Ο Τζάπι πετςσαρικλία ενέθεν το στενον το ςσκινένεν τιν ςκάλαν κε εκσέβεν ςο κατάστρομαν τι παπορι. Εςπινχαν τα ςσέριατ, εσινχέρυσαν ατον. Αναχάπαρα επίκεν έναν ποδορέαν εμπροστα, εσύμοσεν τον μάθρον τον θερμαστιν τον Φιλίποδ ερύκσεν ςα γόνατατ κε ενκαλιάστέν τα ποδάρια τανθροπι πυ εθάμαζεν.

— Ε, ε, για τόπιον, — επύςστίριζεν, ςιχιζμένος ο Φιλίποδ.

Εςκοσεν αν τον Τζάπι κε ενκαλιάστέν-ατον με το ςσέρνατ, λες εσι, εφοάτον να μι ρυζ.

Ο Τζάπι ετέρνεν τι κρασινικυς άμον παλαλος κε τομάτιατ έστραφταν. Εκλοθεν το κιφάλνατ μίαν ςέναν κε μίαν ςάλο το μέρος. Ετον ασςκέπαγος, το πρόσοποναι ετον καμένον ασον αέραν, ςχεδον μάθρον, με λερα καζπουριάρια γένια. Αναχάπαρα ένικσεν το ςτόμαν-ατ κε εκύινσεν:

— Φαιν!

— Φαιν, φαιν θελ! — εκσίςεν ο Φιλίποδ πυ χορις διςκολίαν εγρίκσεν τι ςιμαςέαν ντο ίχαν τα ιταλικά τα λόγια.

— Φαιν! Φαιν!

Ο Τζάπι κεκαλάτςσεθεν ετςάίζεν, εδάρκιζεν εράεθεν. Επλοσαν-ατον πικρότον, κε με λίκονος αχορτασίαν εκύρτεσεν-ατο. Εδόχαν-ατον έναν κιάλο εκύρτεσεν κεκίνο κε επαρακάλνεν να δίνατον τρίτον. Ο γιατρον απαγόρεπςεν να δίνε ςον Τζάπι πικρότα.

Ο Τζάπι ενεστέναζεν, ταναστενάγματατ έσαν καποτε αμον ρεφυλι κλάψιμον, κάποτε αμον γυρνςτον πιναζμένυ τςσαναβαρι.

— Α — νο — α ! Υου, έβ ! Υα — υα, έββ !

Εφέρνεν τα δάχτυλατ σο στόμαν, ένιεν το τρανο
ταχόρταγον το στόμαν, όπου έστραφταν ίσα κατάσπρα
δόντια κε ελόλιζεν.

Επέραν-ατον ασα κολτύχα, να κατιβάζνατον αφα
σιν καγιύταν. Για έναν λεπτον εστάθεν, εστάλτσεν το
ελόλιζμαν, εκλόστεν σο παγυρ μερέαν, όπου απαν έτονε,
έσχοσεν το σσερ, λες εσι εσσερέτιζεν το παγυρ για ιστερ-
νον φοραν.

— Αττίο!

Κε μίαν κιάλο:

— Αττίο!

Ιστερα εκλόστεν σο παγυρ με τιν ράσσαν-ατ κε με
τομάτιατ εδόκεν-ατς να εγρικυν, πως εν ειμος να πάι
με τατυνυς.

Επέραν-ατον κεπίγαν σιν καγιύτ καμπάνιαν.

Ασο παγυρ απαν επέραν ότι έσαν εκι: τα παντέ-
ρας, δύο τενεκεδένια κυτία, κομάτια μυσσαμπας, με τα
οπία ο Τζάπι έγγραφεν κ'επαρακάλνεν να βοιθύνατς,
γερανέα κομάτια γεργανι κε παντάλον χωρίς σααπιν,
άγνωστον τίνος κε έφεραν ατα σο παπορ.

Τον Τζάπι έφεραν, σιν καγιύταν. Εδόκαν-ατον έναν
τρανον πράσινον πολιθρόναν. Εχάτσεν σιν πολιθρόναν κε
ενεστέναχσεν:

— Φαιν!

Ετίμαζαν για τεκίνον καθεν.

Αλο κετέρνεν τανθροπς, εθαρικς κσάι ιντερικς κα
κεπίναν-ατον κε πάντα έλεεν το ίδιον:

— Φαιν ! Βββ ! Α — α ! Υα — υα, βββ !

Οντες ένιεν ο Τζάπι το στόμαν ατ, πυ έτ πονο-
λα τρανον, εντύναν σοματ λα ιγιενα τα άσπρα ισα δόντιατ.
Ετον πάρα πολα ζεστα φορεμένος-τρία κασύμια,
καμισόδρακα, φανέλαν, σα ποδάριατ μοκασίνια.*

Ο Σαμοιλόδιτς εσύμοσεν τον Τζάπι. Εκάτσειν σο
γιάνατ κε εδοκίμασεν να εροτάτον:

Ο Μαλγρεν πύ εν;

— Ο Μαλγρεν επέθανεν. Επέθανεν έναν μίναν εμ-
προστα.

Ιστερα, ενύντσειν ολίγον ο Τζάπι κε επρόσθεσεν.

Ετονε θαμάσιος άνθρωπος.

Εφεραν-ατον ολίγον καθεν με το πιςκότον.

Εκύρτεσεν όλεν κε παρακαλεστα ετέρνεν να δίνα-
τον κιαλο.

— Κι γίνετε άλο-ίπεν ο γιατρον, —πίστεν ολίγον
ιπομονιν.

Ογλίγορα θα τρότε ταχτικα.

Ο Τζάπι ελάιζεν το κιφάλνατ κε εδοκίμαζεν να
χαμογελα.

— Πόσον κερν κέφαετε; ερότεσεν ο γιατρον.

— Δεκατρία ιμέρας . . . . . Δεκατρία ιμέρας κέ-
φααμε . . . . . δεκατρία ιμέρας . . . . .

Αναχάπαρα ο Τζάπι εσκόθεν κε εράεπσεν να δί-
νατον χαρτιν, μελαν κε σιδεροχόντιλον.

Εφερανατον. Εκατσειν σο στολ κε σα δύο λεπτα
απες έγγραπσεν ράπορτ για να μεταδίγνα-το με το ρά-
τιο τον στρατιγον Υμπέρτο Νόπιλε. Επρόφτασαν να

---

* Κοντύρας ασο ποστ τςαναβαρι

λέγνατον προς ο Νοπίλε εν σο „Τσσίτα-τι-Μιλάνο.“ Υτέ
έκσερεν όλια. Αμα κε έμαθεν-ατα επιάσεν το κιφάλνατ
κε αναστένακσεν!

— Α-α-α Υ-α-α-α!

Ο Σαμιλόβιτς επαρακάλεσεν-ατον να ιστοριζ γία
τον Μαλγρεν. Ο Τσάπι ανεφχαρίστετα εζάρωσεν τα
μυντσύριατ, άμον τρανον γενιατένεν καπρίζνι μορον,
κε ίπεν:

— Ο Μαλγρεν επαρακάλεσεμας να αφίνοματον.

Αλο κεπόρνεν να πορπατι. Τιδεν κεπόρεσαμε να
ερτάματον. Αποφάσικσεν ναποθαν. Εμς εβοίθεσαματον
νανι σο σσον το ταφίν-ατ. Εβγάλεν τα λόματατ, κε ε-
πέμνεν εχόιτος απαν σον πάγον κε επαρακάλεσε-μας να
πάμε. Εμέναν εφέκεν τα λόμάτατ.

Αύτα τα λόματα τι Μαλγρεν ίνε. Εδύκεμε κε το
πόσολ πυ πρεπ να δίγατο τιν μάναν-ατ.

Ο Μαλγρεν επέμνεν σο παχυροτον το ταφίν-ατ για
ναποθαν. Επεχερέτικσαματον κε επίγαμε.

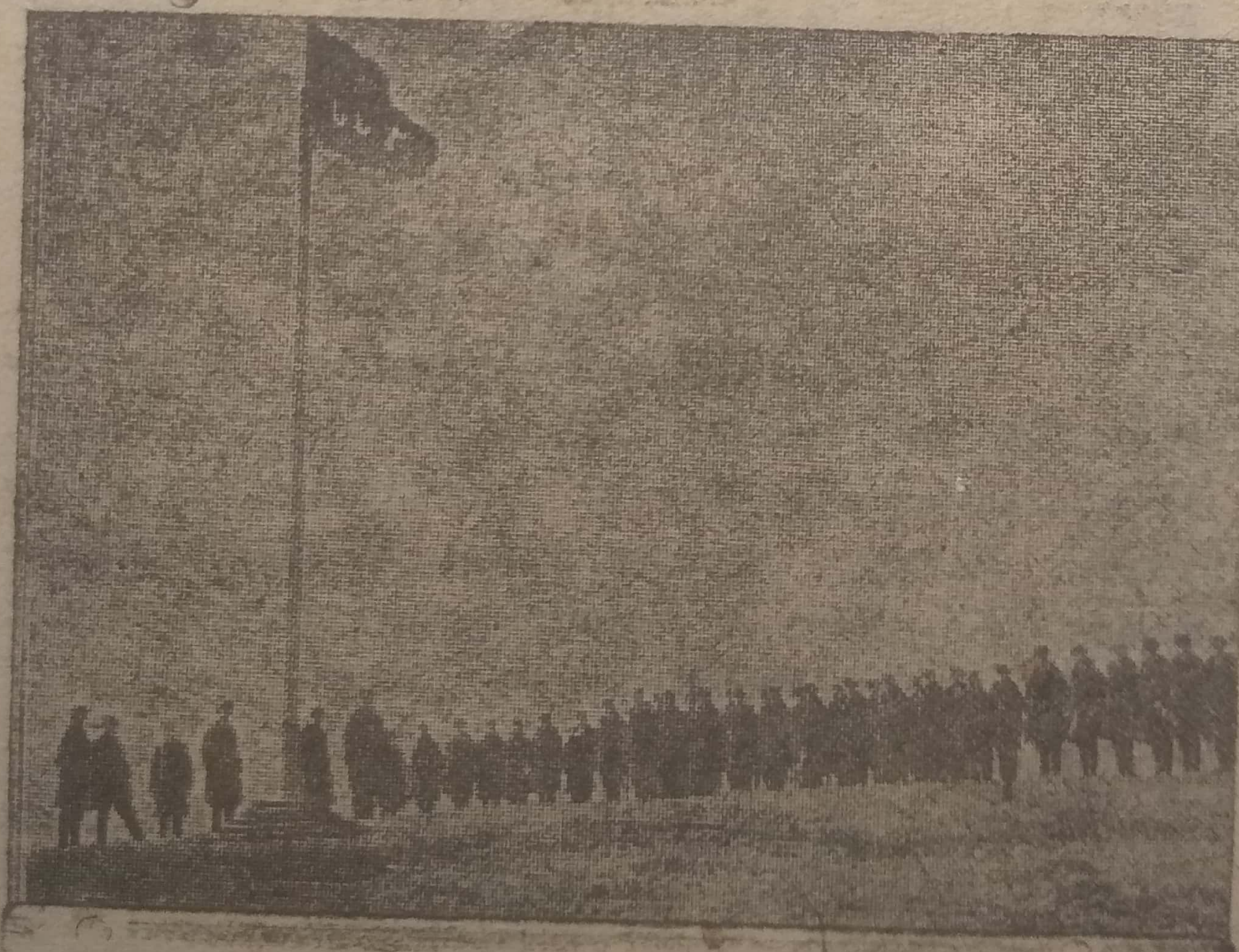
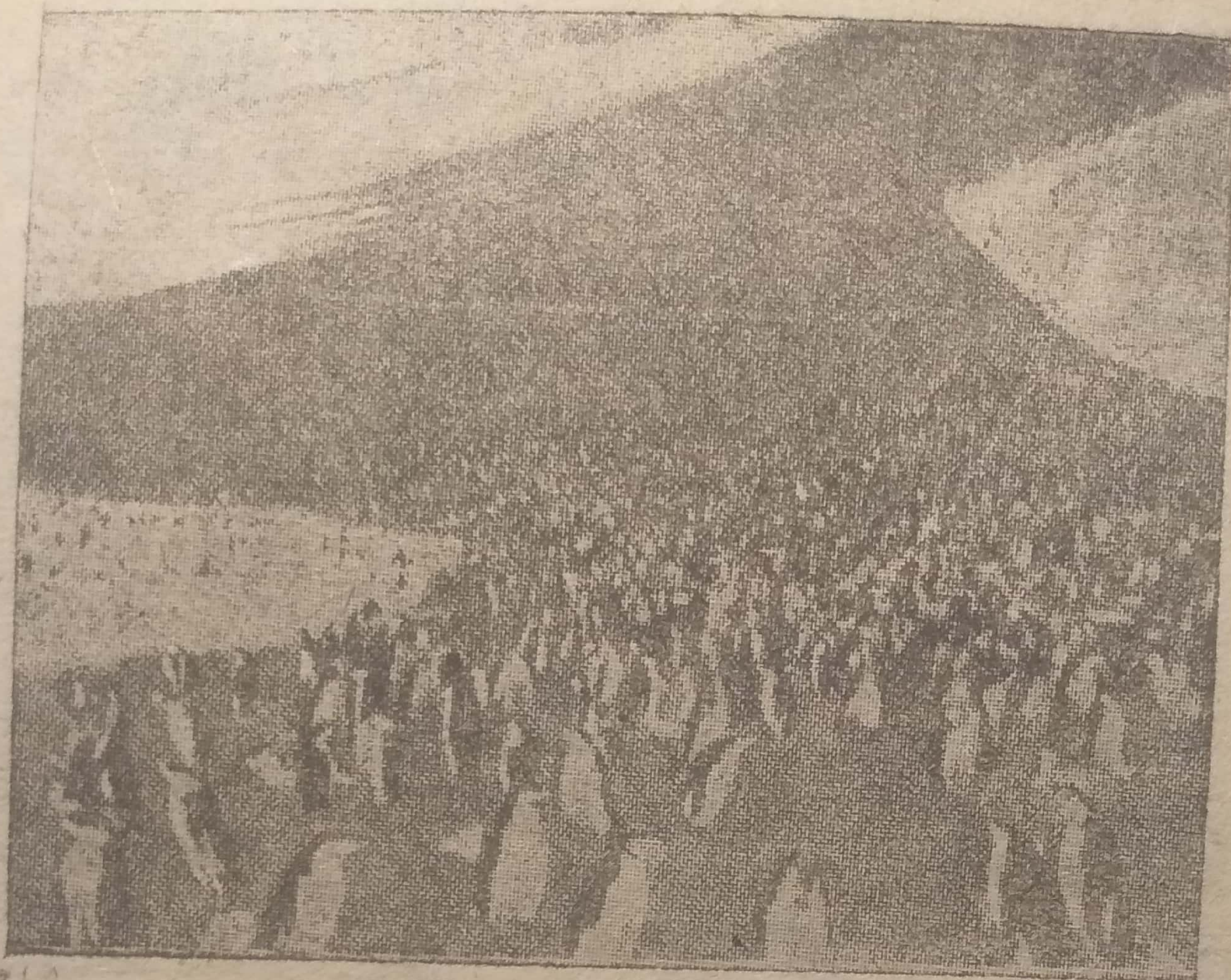
Αφυ επέρασαμε κάμποσα εκατοντάδες μέτρα,
ο Μαριάνο κε εγω εκλόστουμε κετέρεσαμε οπισ. Ιδουμε
πος εσχόθεν ασο παχυροτον το ταφιν-ατ ο Μαλγρεν,
πος έσχωσεν τα σσέριατ, κ'επεχερέτικσε-μας κεπεκι κσαν
έπεσεν κα για ναποθαν. Ετονε θαμαστος άνθρωπος.
Ιστερα εγω με τον Μαριάνο επορπάτναμε απαν σον
πάγον... Ερύκσαμε απαν σο παγυρ, πυ κεπόρεσαμε να-
φίνομε. Ενέστεθαμε δεκατρία ιμέρας. Εσιν έσοςετς-μας.

Σιν καγιώταν έρθεν τρεχτα ι Κσένια:

Ι πάνια έτιμον εν!

Ο Τσάπι επίκεν ζεστα πάνια. Αμον μαεμένος
ετέρνεν το μαρμαρένεν το πάτομαν απες σο λυτρον.

I. Η πολιτική των παιδιών στο Νότιο πόλεον. II. Το εκκρεμισμόν της Σοβιετικής κυβέρνησης εναντίον της "Φρίτσοφ Νάυσε"

Ίστερα αςιν θάναν ο Τζάπι αδινάτισεν. Εφεραν-
ατον σο νοσοκομίου. Σο νοσοκομίου έτον έτιμον το
κρέβάτνατ. Σο γιτονικον το κρεβατ σο γιάναθε κεκα
εχίτον ο κσανθογενιάτες άρστος Μαριάνο. Ο Μαριάνο
ανεστέναζεν απες ζον ίπνον-ατ.

Ο Τζάπι κεκιμάτον. Κεπόρνεν να ισιχαζ κε κε-
θέλνεν νακού τον γιατρον. Κάθαν όραν κε στιγμιν επα-
ραχάλνεν να διν-ατον να τρώι κε απέδινκεν ζον γιατρον
πος τιθεν κεπορι να γίνετε, αν ατος ο Τζάπι τρώι ος
ιμπζον τυζίναν πισκότα. Ο γιατρον επέμενεν ζέκινυ
ταλόγια.

Ο γιατρον εδιέτακεν τον Τζάπι να κιμάτε κε
εχζέθεν ασο νοσοκομίου. Το νοσοκομίου έτον μισοφοτα-
γμένον. Ο φέλτισερον Στςζύκιν εκάθυτον ζογίαν ταρο-
στίου απαν ζε μυςσαμπαδένεν σκοτινον πολιθρόναν.

Ο οργανιζμον τι Μαριάνο ολίγον-ολίγον εξοντά-
νεθεν. Ι ζοι έρχυτον ζον οργανιζμόν-ατ με αίκα μικρα
δόσις, πυ ο γιατρον ζιν καγιυτ-καμπάνιαν απες ετέρνεν
ολτς, κε νυνικτα έλεεν.

— Θα επορι κε ζι — κιζέρο!

Ο Τζάπι κεκιμάτον. Ανίσιχα εκίτον σο κρεβατ
ζιν καγιύταν-το νοσοκομίου, όπου αρχιγος έτον ο Στςζύκιν.

Κάποτε ερχίνανεν αναχάπαρα γιαδάςζια κε πολα
κερον να γελα, κάποτε πα με μαργομένα ομάτια ετέρ-
νεν σο χαμίλον το ταβαν τι καγιύτας. Κάποτε πα κεθέλ-
νεν νακού τον γιατρον, εσχύτον ασο κρεβατ, κε έλεεν
χιλιάδες λόγια σο λεπτον, λες εσι θα εφυρκίςκυτον ζα
λόγια, ερότανεν κε ιστόριζεν τον ίδιον κερον. Εςτεκεν
μόνον για να πσαλαφα μίαν κιάλο να τρώι, αν κε, όπος
φένετε εκζερεν προς κι θα δίνατον. Ο γιατρον Αντόν

Βλαδίμιροβιτς Σρετνέβσκι εκατον φορές εκσίκενατον για το στένεμαν τι στομαχι κε για τα άλλα τα πράματα, για τα οπία ο Τζάπι κσάι κεθέλνεν να νυνιζ κέλα. Κάθε άτομον τι οργανιζμυ-ατ εράεδεν να ζι κε ο Τζάπι εθέλνεν να τρόι, να μασα να κυρτα, φοβερα, να τρόι πολλα όσον ντο κι φαντάσκετε κανις αρ αετις:

— Αμ, αμ!

Ο Τζάπι εντόνεν τα τσιανκιάδες-ατ, εφέρνεν το φαιν ντο εφαντάσκυτον προς δίνατον σο στόμαν-ατ, κε επίνεν τεαμ προς μασάτο. Εδικνεν πός θελ να τρόι, πόσον πολλα θα επόρνεν κέτροεν ατόρα, αν εδίνανατον φαιν. Ιστερα σδινάτιζεν ερύζνεν κύπα σο μακσιλάρνατ απαν κε ετύλονεν.

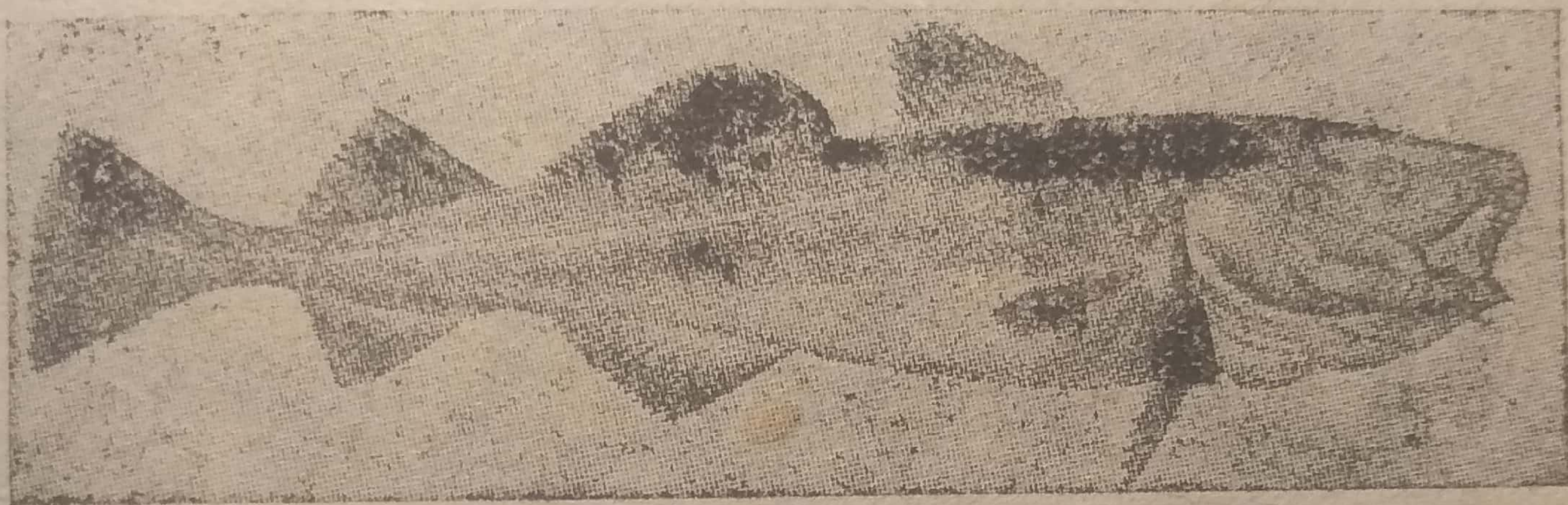

Πομόρι.

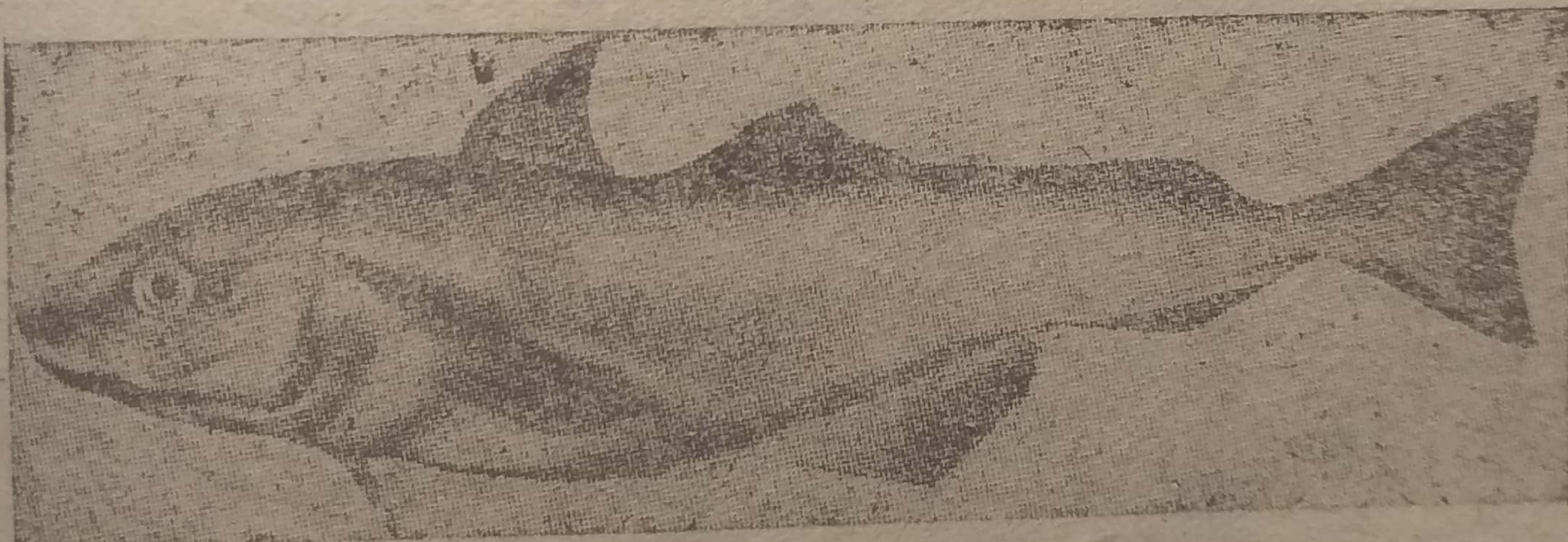
Τον πυρνον δόδεκα χορτοθερι όταν ο Τζάπι κε ο Μαριάνο εκίσαν σιν καγιώταν-το νοσοχομίον κε ο „Κράσιν“ επέγνεν απες σα πάγυς κε έλεπεν εμπροστατ τα μάδρα

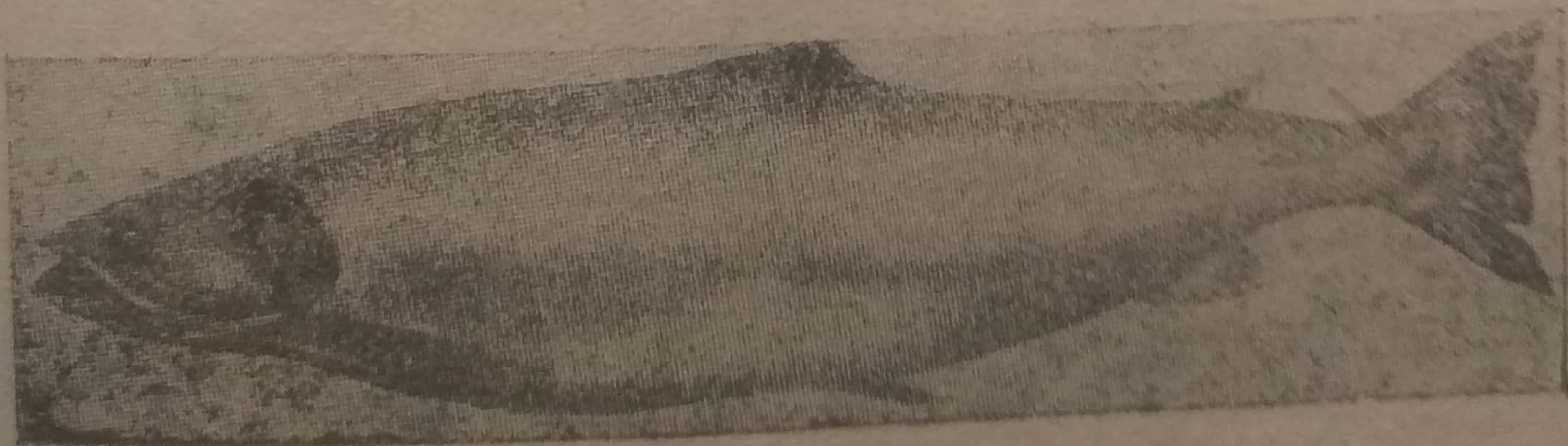
κομάτια τι νίσι Φοίνα, εκσέβεν το πιυλετεν νύμερον
δεκαπέντε, το οπίεν απαν σο „Κρασιν“ εκόλτσανατο
ιστορικον.

Μυρούνα Ασα θαλασάκρια τι Μύρομαν

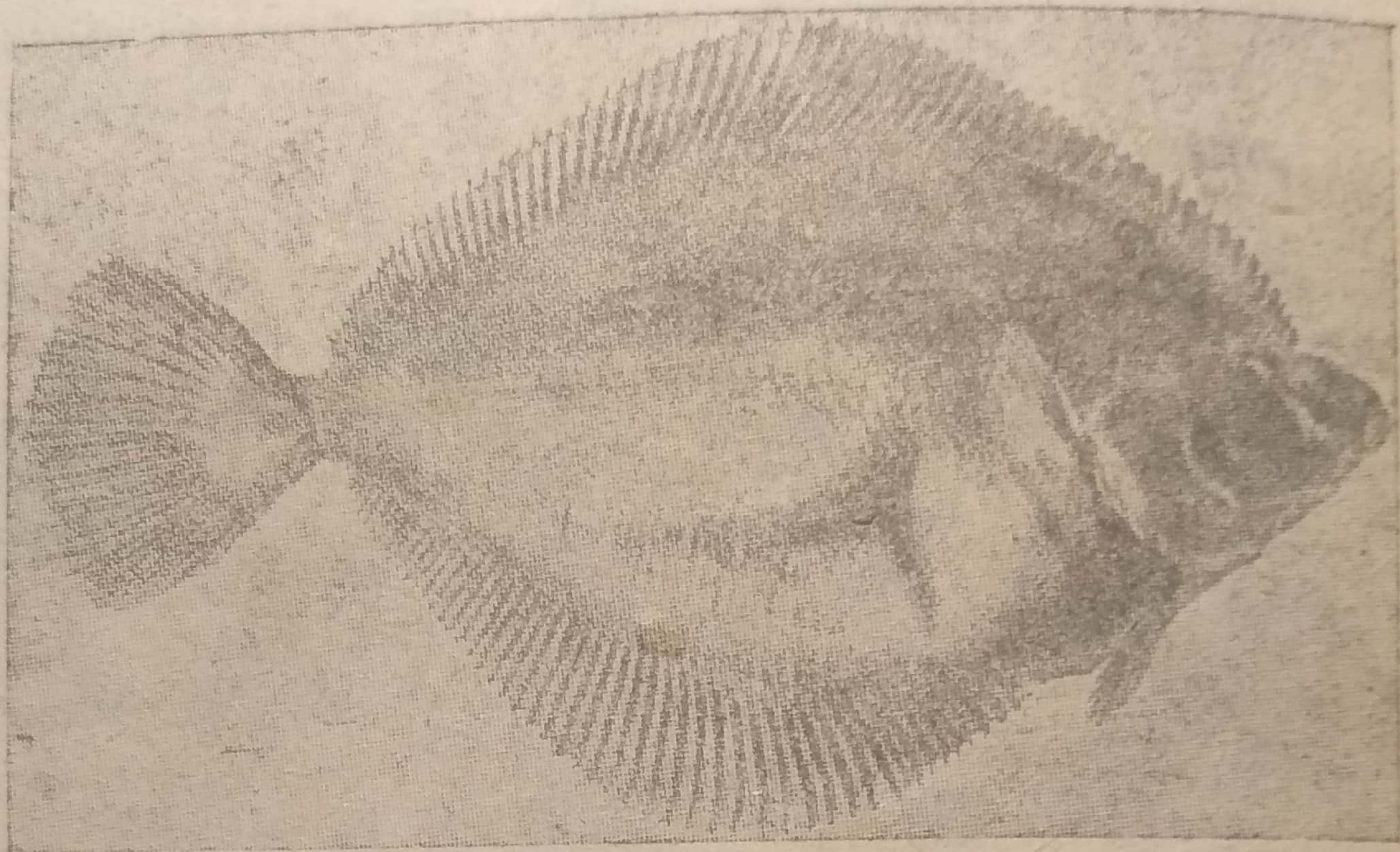

Πικςσύι ίτε Πικςσια. Μύρομαν.

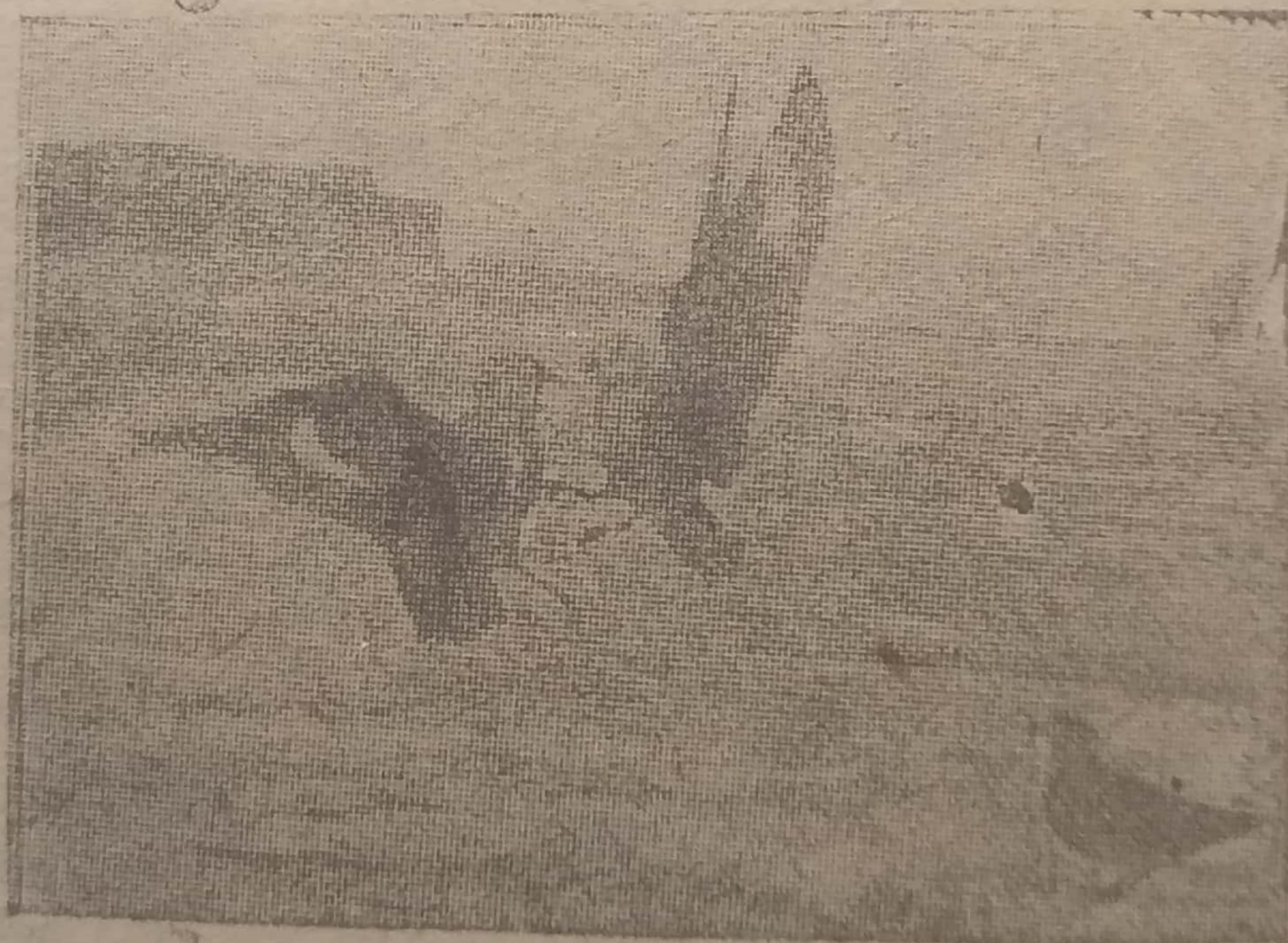

Κετα — αρς. Οχότσκι-θάλασα

Καλχαν. Ασα θαλασάχρια τι Μόρμαν.

Περδίκας ζον θόριον πόλαν

ΠΙΥΛΕΤΕΝ № 15

ΤΟ ΠΡΟΤΟΝ Ι ΝΙΚΙ ΤΙ „ΚΡΑΣΙΝ“

Οσίμερον, ι όρα πέντε ο νατσάλνικον τι θάχτας
Πρεινκοπφ ίδεν ασο γεφιρόπαν τιν γρόπαν τι Μαλγρεν.

Ἰ ὄρα εφτα κες ο παγοθράφστες εσύμοσεν σο τορῶς, ὅπου
 απαν εβρίσαν ανθρωπ κε εστάθεν ος εκατον μέτρα μακρα.
 Σέναν μικρον παγυρ απαν με γίρον ὄχι παραπαν απο
 δέκα μέτρα ἐστεκεν ἕνας ἄνθρωπος. ο δέφτερον εκίτον
 κε μόνον ἐσκονεν το κιφάλνατ αν. Ἰ ανθρωπ ατιν ἐσαν

ασιν γρόπαν τι Μαλγρεν — ο Τζάπι κε ο Μαριάνο
 ακσιοματικι τι ιταλικυ εναέριυ ετόλυ. Ο Τζάπι ἴσεν
 τιν-ίαν-ατ εσθάνετε ατος-ατον καλα. Τι Μαριάνο ἴνε
 παγομένα τα δάχτυλα σα δίο τα ποδάριατ πα. Ασα
 πυαλίας ντο ιπέφερεν πολα αδινάτισεν. Ἰ γυρταρεμεν
 εβρίονταν σο νοσοκομίου τι παπορι*

ΝΤΕΓΕΝΤΑΝ Ἰ ΔΛ ΠΥ ΕΠΕΡΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΙΝ ΕΚΣΠΕΤΙΤΣΙΑΝ ΤΙ ΝΟΠΙΛΕ ΚΕ ΔΜΥΝΔΣΕΝ.

Ἰ γρόπα ντο επέμνεν ἴστερα ασο πάισιμον τι Νο-
 πίλε ἔτον πέντε ανθρωπ. Ατυως πα επέρεν το “Κράσιν”.

*) Ο Τζάπι κε Μαριάνο, αφυ εγένταν καλα εγίρτσαν
 οπισ σιν Ἰταλία.

43 ημέρας έξισαν τον παγομένον οκεανον, χωρίς να έχνε ομύτια προς θα επορυν κε ζυν. Ντάγνον έτον ι τίχι τι Αμυντσειν κε τι σιντροφίον-ατ;

Ι επιστίμονες λογαριάζνε, προς το αερόπλανον „Λαταμ“ έπαθεν αβαρίαν μετα κάμποσα όρας ίστερα ασο πέταγμαν.

Αμα κε εσύμοσαν ο σσιμονκον όλια τα παπόρια ντο εστάλθαν αράεμαν τανθρωπίον πεχάθαν, ερχίνεσαν να έρχυνταν οπισ ασα νερα τι Βόριυ Πολιου θάλασας. Ογλίγορα ατα τα νερα εξσκέπασεν-ατα ο πάγον.

Ατότες εέντον ολοφάνερον προς ο Αμυντσειν κε ι τρι σιντρόφιατ εχάθαν. Λίπι εκσαπλόθεν σόλεν σιν Νορβεγίαν. Ι νορβεγι εγάπαναν κε εκιπαρλανέφκυσαν με τον Ροαλ-νατυν. Κε ατόρα .... ατόρα ατιν αλο καμίαν κι θα ελέπνε τον δοκσαζμένον Ροαλτ.

Ολεν ι ζοί ατ έτον ιροικον, κε επέθανεν πα άμον ίροας, αφυ εδόκεν τιν ζοίν-ατ για να γυρταρεθ ταλτσ.

Ορφανίεν ι Νορβεγία, εφόρεσεν τα μάδρα. 14 δεκεβρι ι όρα 12 τις ημέρας εσσίρικσαν λιπίρα όλια τα σιρίνας σιν Νορβεγίαν. Για ενθίμιον τι δοκσαζμένυ Ροαλτ όλια τα δουlias εστάθαν κε ι ανθρωπ εδέθαν τυλοτα δύο λεπτα. Τα δάκρια εκιλίυσαν ασο μάτια κε επόναν τα καρδιάς.....

Κε σιν Νορβεγίαν μονάχον γιοκ.....

Ιστερα ασιν καταστροφιν τι εκσπετίτσας τι Νοπίλε εδιοργανόθεν διεθνες σοματίον „Αεροαρχτιχι“.

Σατο ίνε επιστίμονας κε εκσερεβνίτε τον πολικον χορον. Το σοματίον θαλ εμπροστάθε πρόβλιμαν — να διοργανον παντοτινα πετάγματα ανάμεσα ασο Βόριον Πολικον τιν θάλασαν.

Τα προετιμασέας για το πρότον το πέταγμα γίνυνταν ατόρα ασι εκσακυστους επιστίμονας όλον τι κοζμι. Για το πέταγμα ασο Πολικον τι θάλασαν ορίσταν το τιριτζαπλ „Γραφ Τσέπελιν“ πυ εχτίεν σιν Γερμανίαν κε έτον σα 1930 σιν Μόσχαν.

Σιμίοςι μεταφραστι

30 κερασινυ 1931 εγίρτσεν κέρθεν ασον Βόριον Πόλον το τιριτζαπλ „Λ. Τ.Σ. 117“. Αρχιγος τι τιριτζαπλι ετον ο εκσακυστον γερμανος καπιτάνος τι τιριτζαπλι Εικενερ, αρχιγος τι επιστιμονικυ μέρυσ έτον ο εκσακυστον τεμέτορον επιστίμονας Σαμοιλόδοιτς.

Το τιριτζαπλ εσέρεπσεν επιστιμονικον ιλικον μεγάλις ακσίας. Ολεν το τακσιδ ασο Λενινγκρατ ίσαμε τον πόλον κι οπις εκράτεσεν 3 ιμέρας.

ТІМІ 14 НАП.

ЦЕНА 14 КОП.

57513